ஸ்ரீ
கண்ணன் துணை

ஸ்ரீமகா பாரதத்தில் ஓர்பாகமாகிய

இலக்ஷணாதேவி மாலையிடு நாடகம்

இஃது
விக்கிரவாண்டி ராலே

கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியது.

★

கூடலூர் சேடபாளையம் மதுரை சங்கிலிருப்பத்திலிருக்கும்
கிராக்கி இஸ்கூல்

எஸ். முருகேச உபாத்தியாயர் அவர்களால்

பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு
சீர்திருத்தப்பட்டதை,

மயிலை. திருவேங்கடமுதலியாரவர்களிடம்

சர்வ சுதந்தரமும் பெற்று,

அமரம்பேடு. குழந்தைவேல்முதலியார்
தெய்வமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

பதிப்புரிமை] 19[illegible]0 [அணா 12
24. காண்டவராயபிள்ளை வீதி, சென்னை.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத்ததிபர்கட்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில், "இலக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடு நாடகம்" என்னும் இப்புத்தகத்தை, சென்னை வாணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் மயிலை. திருவேங்கடமுதலியார் அவர்கள்பேரிலிருந்த ரிஜிஸ்டர்காபிரைட் சுதந்தரத்தை, அடியிற்கண்ட நான் கிரயத்திற்குப்பெற்று என்னால் அச்சிட்டு மகாகனம்பொருந்திய கவர்ண்மெண்டார் அவர்கள் சட்டப்படிக்கு "காபிரைட்"செய்திருக்கிறேன். ஆகையால் இப்புத்தகத்தை என்னுடைய அனுமதியின்றி யாரும் அச்சிடக்கூடாது என்பதைத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு

அமரம்பேடு. குழந்தைவேல் முதலியார்

24. தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி, **சென்னை.**

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீமகா பாரதத்தில் ஓர்பாகமாகிய

இலக்ஷ்மணதேவி மாலையிடு நாடகம்

விநாயகர் கொலுவுக்கு வருகிற விருத்தம்

திருமுகமதியும்கொன்றை செஞ்சடைமுடி விளங்க
தருமணிமாலைபூண்டு சதுர்புஜம்தாதிக்கையாட
அருமையாய்சிவகணங்கள் அமரர்கள்முனிவர்வாழ்த்த
கரிமுகமுடையதேவன் கணபதிவருகின்றாரே.

தரு

சுந்தரக்கணபதி வந்தாரே — வேடிக்கையாகிய
சுந்தரக்கணபதி வந்தாரே

சுந்தரக்கணபதிவந்தார் — சொல்லும் கதைக்குகந்த
சந்தோஷமாகயிந்த — சபைக்கு அருள்புரிய

சோதிமணிமுடியிலங்கச் — சுந்தரப்பணிதுலங்க
தும்பிக்கைமுன்பாகதுலங்க
ஆதிமூலாதரன் — ஆகுவாகனமேறி

வேதங்கள்சூழ தேசமெங்கும் — வேழமாதங்கள்பாட
ஆவலாய் அருள்செய்யும் — நாதன் திவ்யபாதன்

சாலிங்கரில்வாசன்சாம்பன் — லக்ஷ்மணதேவிமாலையிடும்
கதைக்குவந்து அருள்புரியும் சுந்தரக்கணபதிவந்தாரேஜயு

இலக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடு நாடகம்

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக விநாயகமூர்த்தி கொலுவாயிருக்கும்போது திரியோதிரமகாராஜன் வாசலதிகாரியாகிய கட்டியக்காரன் வருகிற விதங்காண்க.

கட்டியன் விருத்தம்

தட்டிச்சல்லடமுங்கட்டி சரிகைபாகையுமிலங்க
வல்லயம்சூரிவாங்கு வரிசையாவாளுமேந்தி
சொல்லிய துரியராசன் செங்கோலும்கையிலேந்தி
கல்மீசைமுறுக்குமீசை கட்டியன்வருகின்றாரே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் அஸ்தினாபுரி பட்டணத்தை தகத்தோடும் அரசாக்ஷி செய்துவராநின்ற துரியோதனமகாராஜனும் நல்லம்மானாகிய சகுனிமாமனும் கர்னன் சல்லியன் அஸ்வத்தாமன் பீஷ்மாச்சாரி துரோணாச்சாரி கிருபாச்சாரி அனேக ராஜாக்களும் படைசூழத்தக்கதாக கொலுவுக்குவருமுன்னே நாம் சிம்மாதனம் அலங்காரம் செய்யும்படி கொலுவாகிறோம்.

திரியோதிரன் கொலுவிருத்தம்

வீராதிவீரரெல்லாம் பணிந்துசூழ விலையில்லாமணிபணிகள் அலங்கரித்து, பாருதிபதியாகவந்ததிரன் பம்பைமணிமுரசுடங்கா பேரியாட, யேகாதிபதியானதம்பிமாரும் இன்பமுறுசகுனிகர்னன் படைநெருங்க, சூராதிசூரகெம்பீரன் துரியபதிகொலுவுக்கு வருகின்றாரே.

திரியோதிரன் கொலுவுக்குவருகிற தரு இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்

இராஜராஜேந்திரன்-ராசன் திரியோதிரன்
ராசன்கொலுவதாகினன் நவமணிதவசில்லா - ராசன்
தேசதேசர்கப்பணம் செலுத்தும் செங்கோலிலங்க

சருளல்லது முடுக்கு

தேரணியும்பரிபாலனம் பெருகி
ஏரணி படையுடன்
தாரணியஞ்ச ராசராசேந்திரன்
சக்கரவட்டகுடையும் தழையவந்துகவிக்க
தரணியரசரெல்லாம்பணிந்து கரம்குவிக்க
உக்கிரசூலமும்வேலும் தனுதண்டமும்பிடிக்க
உலகம்கிடுகிடென்ன ராசராசேந்திரன்
முடுக்கு - ஓதியபணிமுடி சோதிமிகுந்திட
தீதிலா தகுருவேதியருடனே ராசராசேந்திர
தம்பிமாரும்சகுனி தமையன்கர்னனும்கூட
தளபதிமதிமந்திரி சகலயாசகர்நாட
அரம்பையூர்வசியென்ன பரதமாதர்களாட
நாதகிதசின்னம்புரிதம் நமரிசின்னங்கள்பாட
முடுக்கு - நத்தியகாவலர் கத்திகளேந்திய
சுத்திலுமவருகவே பத்தியதாக ராசராச
அண்டமளாவிய அரவக்கொடிபறக்க
அவனிக்கதிபதியாய்வந்து புவிப்பறக்க
கண்டசரமணியும பணிகள் அதுகிரக்க
கற்பகத்தருவிந்திரபோக செல்வம்பெருக
முடுக்கு - கல்விசிறேன்மணி செல்வியைதந்திட
சொல்மொழி எண்ணியே நல்மனதாக
ராசராசேந்திரன் ராசன் துரியோதிரன்

துரியோதிரன - விருத்தம்

சகுனியே எனதுமாமா சகலரும சொல்லக்கேளிர்
நவமணி எனதுசெல்வி லக்ஷ்மணதேவிதானும
வெகுவிதயௌவனகாலம் விருதாவாய் இனியிருக்க
தருமமோவொருவருக்கு தந்திடவிதம்சொல்வீர்.

துரியோதனன் வசனம்

கேளும்மாமா சகுனி அண்ணகர்னமகாராசனே வென்மாந்திரபுண்ணியத்தினலே எனக்கு உதித்தசெல்வியான லக்ஷ்மணதேவி எவ்வர்ன பருவகாலமானபடியினல் அக்குழநதையை ஒரு ராசகுமாரனுக்கு பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொடுக்காமலிருக்க ஒண்ணது ஆகையால் யெனதுபுத்திரசெல்வத்தை யாருக்கு கொடுக்கலாம் அறிந்துசொல்லுங்கள் பெரியோர்களே.

சகுனி விருத்தம்

வண்மைசேர்மதிகுலத்து மன்னர்மன்னவனேகேளாய்
பெண்மனதறிந்திடாமல் பேசவும்பலனுண்டாமோ
கண்மணிதனையழைத்து கருத்தைநீயறிந்தாலிப்போ
உண்மையாய் மணஞ்செய்விக்க உறுதியுண்டாகுந்தானே.

சகுனி வசனம்

கேளும் துரியோதன மகாராசனே பெண்ணுடைய மனதை யறியாமல் யொருயோசனையுஞ்செய்யக்கூடாது ஆகையால் உனது குமாரத்தியை அழைப்பித்து அதினுடையமனக்கருத்தை அறிந்து கொண்டு நடத்துவது நலமாகும் துரியோதன மகாராசனே.

துரியன் வசனம்

அப்படியே உங்கள் மனதுபிரகாரமே எனதுகுமாரத்தி கருத்தையறியவேண்டும் அடிபணிப்பெண்களாநீங்கள்சனுதியாக அரண்மனைக்குச்சென்று எனதுகுமாரத்தியைநாம் அழைத்தோமென்று அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாரும் பணிப்பெண்களா.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் குமாரத்திலக்ஷ்மணதேவி தனது தந்தையைக்காணநவமணிபணிகள் அலங்கரித்துக்கொண்டு கொலுவுக்கு வருகிறவிதங் காண்க.

லக்ஷ்மணதேவி விருத்தம்

சகலசம்பன்னரான தந்தையும் அழைத்தசேதி
புகலவுந்தாதிமார்கள் பூரித்துமனங்களித்து
பலநவபணிகள்பூண்டு பாரெல்லாமதிசயிக்க
நகையொளிவதனரூபி லக்ஷ்மணதேவியும்வருகின்றாளே.

தரு - சந்திரகுலத்திலவந்த சுந்திரலக்ஷ்மணதையல்சிரோமணிவந்தாள் நல்லநடைநொடியபிநய

மடமயிலாகியமதையல் சிகாமணிவந்தாள்
செந்தூரத்திலர்தமின்ன சேலைப்பளபளென்ன
முடுக்கு - சித்திரம்போலவே ன ஷணா
நெற்றியில்சுட்டியும் முத்துமிலங்கிட சநதிரகுலத்தி

பேடைநடைநடந்து வாடைசவ்வாதணிந்து
வந்தாள்
நல்லவஞ்சியகிளிமொழி ரஞ்சிதமாகவே
பெண்கள்சிகாமணி வந்சாள்
யீடில்லாததிரு யிவளோரதி என்னவே
முடுக்கு - இன்னிலமெச்சிய பொன்னிறம்போலவே
மாது உன்னிமையாக சந்ரகுலத்

முத்துப்பளபளென்ன ரத்
முல்லைநகைதுலங்கவே நல்ல
உச்சிதமாமுலை கச்சையிருக்கிய
முல்லைநகைதுலங்கமே சித்திரக்கம்மல்
சிமிக்கிவைத்திழைத்த மாமணிகள்
முடுக்கு - செங்கதிர்சுடரென தங்கணகடகமும்
எங்குமிலங்கியமங்களமாக சந்திரகுலத்தில்

பாசமானதந்தைதன்னை நேசமாயழைக்குமுன்னே
பதமும்விதமறியவே நல்லசேதிகள்
கூறியேதாதிகள்சூழவே பகரும்விதமறியவே
வாசமலர்சூடி வண்டுசிதங்கள்பாடி
முடுக்கு - மைக்குழலாகிய சக்கரைமாமொழி
பக்குவமாகவே மிக்கவேகூறிட சந்திரகுலத்

லக்ஷ்மணாதேவி விருத்தம்

மாதுதான் சபையில்வந்து மகிழ்வுடன் தந்தைதன்னை
ஏதுகாரியமா என்னை இட்சணமழைத்தசேதி
ஓதுவீர் என்றுசொல்லி உத்தமியாளுமப்போ
பாதமேபணிந்துமந்த பாவையும் வணங்குவாளே.

க்கும் - க்கும் - தர்க்கம் - தரு

சந்திரகுல ல்வந் தெவ்வையாமலர்கையா
தந்தையே யான்சரணம்
சிந்தையில் அன்பாக
முடுக்கு - தெரியும்படி பரிவாகவே
அடியாளிடம் உரைசெய்குவீர் சந்திரகுல ல

துரியோதனன் தரு

அரிதானயென்மகளே குலமணியேநவமணியே
அம்மணிநிருவாணி பரிவாகஉனக்கம்மா
நமணம் செய்விக்க
முடுக்கு-மதமாகிய நலமாமது
நாடியவிதமாகுமோ அரிதானயென்மகளே

லக்ஷ்மணாதேவி தரு

கற்பனை எப்படியோ அய்யாமலர்கையா
கருத்தின்படிநடக்க அற்புதமெண்ணாமல்
இடறது சொல்வேனே
முடுக்கு-அடவாபதில்படவே மனதிடமாகவே
கடவுளின்கற்பினை எப்படி

துரியன் தரு

யாருக்குமுன்னைக் கொண்டு
குலமணியே மலரணியே
அளித்துமணங் களிப்பேன்
பாருக்குள் உனக்கேற்ற நாயகன்காணாமல்
முடுக்கு-பயிரின்றுமே தெரிவித்தேனே
சரியொத்தவ ரறிவித்திட
பிரியத்துடனுரை செய்குவாய்-யாருக்குமுன்னை

லக்ஷ்மணாதேவி தரு

என்னைப்படைத்த யீசன்
என்னையா மலர்கையா
எனக்கொரு நாயகனை
தன்னைப்படைக்காமல் இருப்பதுண்டோசொல்லும்
முடுக்கு-தனசாலியை மனம்வாடவும்
கனமோயிது யெனமோனனை

துரியன் தரு

இரஞ்சித என்மகளே
குலமணியே மலரணியே
நான்யெந்தராஜனுக்கு நெஞ்சமகிழ்ந்துமே
தந்திடுவே னம்மா
முடுக்கு-நேராகவே சீராயதை
பாராய்வெகுசீராய் ரஞ்சிதஎன்

லக்ஷ்மணுதேவி தரு

ஆரைக்குறித்துச் சொல்லுவேன்
யேனையாமலர் கையா
அவனியராற்குள்ளே பேரையும்
ஊரையும்நான் கண்டதில்லையே
முடிக்கு-பேரும்பல நேரும்படி
கூரும்வினை தீரும்-ஆரைக்குரி

துரியன் தரு

மங்கைசிரோண்மணியே குலமணியே
மலறணியே மனதின்படிநடக்கதிங்கள்
குலத்துக்கு மானம்வாராதம்மா
முடிக்கு-திரமாகவேயொரு யோசனை தருவாய்
மணம்புரிவா மங்கை

லக்ஷ்மணுதேவி விருத்தம்

எந்தையேசொல்லக்கேளாய் எனக்குமேசுயஞ்சாட்டித்து
வந்திடசெய்தாலந்த வரிசைமன்னவருக்குள்ளே
அந்தமுள்ளவரைக்கண்டு அழகியமாலைசூட்டி
சந்தோஷம்பெருகிவாழ்வேன் சம்மதமிதுதானையா.

வ-ம். கேளும் எனது தந்தையே எனக்கானல் இப்பவே சுயம் வரம் சாட்டித்து தேசத்திலுள்ள ராஜகுமாரர்களை இவ்விடம் வரும் படியாகச்செய்தால் அவர்களை என்கண்ணுல் பார்வையிட்டு எனக் குத் தருந்தநாயகனை விவாகம் செய்துகொள்ளுகிறேன் தந்தையே.

துரியோதிரன் விருத்தம்

அப்படிதானேசெய்வேன் அரண்மனை தன்னில்சேரும்
எப்படிசெய்வேனென்று என்மாமாசகுனிகாணு
ஒப்பினேன்சுயம்வரஞலே உலகெலாமறியச்செய்து
செப்புவீர்யெந்தனுக்கு சிந்தையும்களிக்கத்தானே.

வ-ம். வாரும் மாமா சகுனி அண்ணு கர்ணமகாராஜனே நமது குமாரத்திக்கு சுயம்வரநாட்டி சகலதேசத்து ராசர்களுக்கெல்லாந் தெரிவித்து அவரவர் குமாரவர்க்கத்துடன் சுயம்வர கலியாணத் திற்கு வரும்படி செய்யவேண்டும் மாமாவே.

சகுனி விருத்தம்

மருமகனேசொல்லக்கேளும் மனதின்படியேயிப்போ
உருமையாகிறுபமொன்று யுலகெலாமறியத்தானே
பிரியமாயெழுதியானும் பிலமதயானுப்பிவிட்டேன்
வருகிறார்அரசரெல்லாம் மகிழ்ச்சியாய்பார்த்திடாயே.

வ-ம். கேளும் எனது மருமகனாகிய துரியோதனமகாராஜனே உன் மனதின்படியே நிருபம் எழுதி அனுப்பினேன் அந்தந் அரசர்களெல்லாம் வருவார்கள் அவரவர்களுக்கு முயற்சி செய்து கொண்டிரும் துரியோதனா.

பொது விருத்தம்

அரசருக்குநிருபமது எழுதிவிட்டு
  அரண்மனையிற்போய்சேர்ந்தான் துரியராசன்
விருதுடனே தூதர்சென்று உலகமெல்லாம்
  விரைந்தோடிநிருபமதை காட்டிக்கொண்டு
துருசுடனே துவாரகையில் வருகும்போது
  துய்யவொளிசாம்புவனும் கண்டுகொண்டு
வரிசையுடன் ரதமேறி பாதைக்கூடி
  வருகிறான் துரிதமுடன் வருகின்றானே.

வ-ம். இந்தப்பிரகாரமாக துரியன்கொடுத்த நிருபத்தைகொண்டு போய் குருதேசத்து இராசர்கட்குக்காட்டி துவாரகாபுரியில் வந்து சாம்புவதேவனுக்கு நிருபத்தைக் காட்டினவுடனே ரதமேறி சாம்புவதேவன் அஸ்தினாபுரிமார்க்கம் வருகிறவிதம் காண்க.

சாம்புவதேவன் வருகிற விருத்தம்

பகலவன்கிரணம்சோதி பணிகளும்அலங்கரித்து
தகதகன்றுடைபூண்டு தனிரதமதனிலேறி
அகமகிழ்மனதிலெண்ணி யஸ்தினாபுரியைநாடி
செகமெலாம்நடுங்க சாம்புவதேவனும் வருகின்றானே.

தரு-தேசம்நடுங்கவர் தாசர்பணியும்
  சாம்புவதேவனிதோ வந்தானே
  நல்லரதத்திலேறியே தேவனிதோவந்தானே
  வாசவனும் களிக்கவந்தான் கெம்பீரத்திற்
முடிக்கு-வரிசிலைவாளியும் பலமுடனேந்திய
  பரிவுடன் அஸ்தினாபுரிதனைநாடியே தேசம்-நடுங்கவர்

  வாகுவல்லயம்மின்ன வச்சிரபுஜங்கள் துன்ன
  மகரக்கொடியிலங்கவே நவமணிகளழுத்திய
  மகரக்கொடியிலங்க நாகரீகவதன
  நவரத்தினமணி துன்ன
முடிக்கு-ரஞ்சிதமாகிய வஞ்சிமயங்கிட
  நெஞ்சமகிழ்ந்துமே சஞ்சலமில்லாமல் தேசம்-நடுங்கவர்

  கரிபரிசேனைகள் பரவிநெருங்கிடவே
  கடிகிப்பயணமாகியே நல்லசுயம்வரம்நாடியே
  கடிகிப்பயணமாகியே வரிசிலைவேந்தர்கள்
  வந்தவரை யெல்லாம்

முடிக்கு-வாட்டியே | அவர்களை ஓட்டியபின்னையும்
கூட்டியேவீரம் காட்டுரேனென்றுமே | தேசம்-நடுங்க

வடிவா துவா ரகைவிட்டு | அடவாய்
அஸ்திஞபுரிமாநகர் | தனைநாடியே
மிக்கதேவருமெச்ச | மாநகர் தன்னைநாடியே
கடலொலிபேரிகைச் | சின்னமுழங்க
முடிக்கு-சந்தமும்பெருகியே | விந்தையே
லக்ஷ்மணு | சுந்திரமறியவே
சிந்தையிலெண்ணியே | தேசம்-நடுங்க

சாம்புவன் விருத்தம்

சந்தோஷம்பெருகிவந்த தளபதிசொல்லக்கேளாய்
அந்தமாநகரைவிட்டு அஸ்திஞபுரியைநாடி
வந்துமேஅழகுபூங்கா வனமதைகண்டறிந்தோம்
மிந்தநல்விடமிருந்து இன்பமாயேகலாமே.

வ-ம். கேளும் தளபதியே துவாரகாபுரியைவிட்டு அஸ்திஞபுரி சமீபத்தில் வந்துவிட்டோம் இந்த திவ்ய பூங்காவனத்தில் சற்று நேரம் இருந்து இளப்பாறி போகலாம் வாருங்கள் தளபதியே.

பொது விருத்தம்

வந்தவர்கள்வனத்திலே யிறங்கிப்பார்த்து
மனமகிழ்ந்துதானுமே யிருக்கும்போது
அந்தமுள்ள அத்திபுரம் தன்னையாளும்
அரசனிடபுத்திரியும் ஆவலாக
சிந்தையதுதான்மகிழ்ந்து தாதிமாரும்
சிங்காரவனம்பார்க்க லக்ஷ்மணுதேவி
சந்தோஷத்துடனே பாங்கிமாரும்
சதிருடனேதான் நடந்துவருகிறுளே.

வ-ம். இந்தப்பிரகாரமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருடைய குமாரனை சாம்புவதேவன் மந்திரிமார்களுடனே கூடிக்கொண்டு நந்தவனத்தில் வந்து இறங்கி இருக்க அப்போது லக்ஷ்மணுதேவியானவள் தாதிமார்களுடனே கூடிக்கொண்டு நந்தவனம்பார்க்க வருகிற விதம் யெப்படி யென்றால்.

லக்ஷ்மணுதேவி நந்தவனமேகுதல் விருத்தம்

செகந்தனிலழகுமிக்க செல்வசாதியரேகேளாய்
சுகந்தனில்மகிழ்ந்துஅன்பாய் அருமைபூங்காவுக்கேகி
சுகந்தமாமலர்கள்சூடி துலங்கியவனவேடிக்கை
மகிழ்ந்துமேபார்த்துநாமும் மகிழ்ச்சியாய்வருகுவோமே.

வ-ம். கேளுங்கள் எனது தாதிமார்களே நாம் எல்லோரும் சிங்காரவனம்சென்று அதினுடைய வேடிக்கை விநோதங்களைப் பார்த்து விளையாடிக்கொண்டு வருவோம் வாரும் பாங்கிமார்களே.

லக்ஷ்மணுதேவி தரு

தங்கசிறேன்மணியே யழகுள்ளசரியானதாதிமாரே
சிங்காரவனம்பார்க்க என்னம்மணிசேயிழையே
வாருங்கள் பச்சபுறு அன்னமே
என்பைங்கொடி தாதிமாரே

உச்சிதமாவனத்து விந்தையுன்னிதம்
என்னசொல்வே ஆடைசரிகைமின்ன
மார்பினில்சந்திரஹாரம் பளபளென்ன
வாடைபரிமளிக்க எந்தன்வடிவானதாதிமாரே

செவ்வல்லிசெண்பகமும் கோங்குசீறுள்ளசாமந்தியும்
இவ்வனமென்னசொல்வேன் எந்தன் அழகுள்ளதாதிமாரே

கொஞ்சுதடிகிளிகள் ஒயிலோகுயிலோசைபாடுதடி
வஞ்சியே இதைப்பாரும்
யாதோமயில்விளையாடுதடி தந்தியழகைப்பாரடி
வனவிந்தைரஞ்சிதம் கொஞ்சுதடி
மதிமுகதாதிமாரே பூஞ்சோலைகள், வளரும் துளிரைப்பாரடி

பொது வசனம்

அகோ தெப்படியென்றால் லக்ஷ்மணுதேவியும் தாதிமார்களும் கூடிக்கொண்டு வனசிங்காரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது சாம்புவதேவன்கண்டு மோகங்கொண்டு இவளாரென்று சொல்லுகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

சாமபுவதேவன் தரு

சித்திரப்பதுமைபோல யெத்தனைசோதியாய்பிரகாசி
சேயிழைஇவளாரோ நான்என்னசெய்வேன்

கர்த்தனிவனை நான் காணக் — கண்களகூசு(
கதிர்மணிபணிகளும் — சொலித்துமிகவீசுதே
முடுக்கு-பத்தரைமாத்துப் — பணிகுலுங்க
பாவையேமாமதி — முகமிலங்க
முத்துமாமணி — துலங்கவே
முன்னும்பின்னும் — பணித்துலங்க
எத்திசையெட்டும் — மதித்தோ
வித்தகனென்னம்மா — விதித்ததோ
சுத்தகங்கமா — வகுத்ததோ
பத்தினிஎங்கும் — துதித்ததோ
பக்குமைங்குழல்சக்க — சித்தி

அறிவையிவளோ — ரதியாரென்றுநானறியே
யணைவோமென்றுநெருங்க — அரசிமனமரிவோம்
பெருகொளிமாதுதன்னை யிணங்சாமலேப்பிரியேன்இப்
பெண்ணால் — சுகம்கிடைக்க
போகுமோ — நானறியேன்
முடுக்கு-கரும்புவில்மதன் — பூட்டிடவே
காமசரங்களை — மீட்டிடவே
அரும்புமலர்களை — நாட்டிடவே
அங்கமுழுதும் — மேல்வாட்டிடவே
இரும்புமனதாகிய — குயிலோ
ஏகபோகமன — தாகியமயிலோ
அரும்போபல் — வரிசைகலொளியோ
அண்டத்தில் — வாழ்கின்றகுயிலோ
அற்புதசிற்புத நற்பதபொற்பத — சித்திரப்பதுமை

கொங்கைகொடம் — திரட்டிக்கொண்டு
வாடிக்கண்ணாட்டி — கொஞ்சும்கிளிமொழியே
கூடிவாலீலைக்காட்டி — பொங்கமுடன் மன்மதன்
பூஞ்சரம்தன்னைப்பூட்டி — போகுதுஉடல்கருகி
பூணிரதத்தாலே — மேட்டி
முடுக்கு-எங்கள்குலதெய்வமே — வாடி
இன்பசுகந்தருவாய் — கூடி
சங்கையுடன்செய்வது — மோடி
தகுமோயிதுபேசவும் — போடி
மங்கைக்கரசியே — மானே
மகிழும்பிரகாசம் — தேனே
உங்கள்குலமாவதும் — தானே
உலகம்தனைக்காப்பவள் — கோனே
ஒப்பிடும்செப்பிடும் உகந்தனகைப்பட — சித்திரப்

மன்னன் சூரியன் மகள்மாது
சுயம்வரம்சாட்டவந்த தூதுவரைக்கும்
அரியதிருபம்காட்ட அன்னமேநான் இங்குவந்தேன்
அவள் தனைமாலை சூட்ட
அன்பானகுலதெய்வம் ஆறுக்காவந்தனைகாட்ட
முடிக்கு-பண்ணாமதன் கணை தாங்கிடவே
பாவையேஎன்றுயர் நீங்கிடவே
எண்ணிதமாயெதிக் தோங்கிடவே
உள்ளமுறுகியே தேங்கிடவே
இன்னம் தயவில்லையே
நல்லஇன்பமொழி தன்னையே
வெல்லமதியோ ரதியோ
உன்மனம் கல்லோ
வச்சிரபச்சை உச்சரிழைத்த
சித்திரப்பதுமைப்போலே யெத்தனைசோதி சித்திர

சாம்புவதேவன் விருத்தம்

கோடிமின்னிடையினாளே கொஞ்சியேபஞ்சவர்ணம்
வடிவானகிளியேயொத்த மருமொழிவாய்திறந்து
அடியேநீபேசொண்ணாதோ அன்னமேஉனூரும்பேரும்
கடியேஎந்தனுக்கு கன்னியேயுரைசெய்வாயே.

சாம்புவதேவன் வசனம்

கேளும்பெண்ணே சோதிப்பிரகாசமான மின்னலுக்கொப்பான இடையினையுடைய பஞ்சவர்ணக்கிளியே உன்வாயைத் திறந்து மறு உத்தாரம் சொல்லக்கூடாதோ என்மீதில் கொஞ்சம் தயவுசெய்து உன்னுடைய ஊரும்பேரும் உன் தாய்தகப்பன் பேரும் எனக்குத் தெரியும்படியாக சொல்லவேண்டும் பெண்ணே.

லக்ஷ்மணாதேவி விருத்தம்

சோமசுந்திரனேகேளாய் துலங்கிய சூரியராசன்
மாமகளென்றெண்ணாமல் வந்தெதிராகநின்று
காமசன்னதமேகொண்டு உன்கருத்தையும்பழித்துவீணாய்
நீமதிகலங்கிபேசும் நிருபனேயேகுவாயே.

வ-ம். கேளும் ராசகுமாரகா உலகமெங்கும் பிரகாசித்திருக்கும் குருகுலத்தில் வந்துதித்த சூரியோதனமகாராசன் தவபுத்திரியாளான லக்ஷ்மணாதேவியென்று சொல்லுவார்கள் அதைப்பாராமல் என்னெதிராகநின்று காமசன்னதம்கொண்டு மதம்கொண்டவனை போல் கழுத்தழிந்து நிற்கவேண்டாம் அப்புறம்போம் ராஜகுமாரனே.

சாம்புவதேவன் தர்க்கம்-தரு

மானே மகிழ்ந்துமே நான் வந்தேன் உந்தனைத் தேடி
மானே தேனே துவாரகை கிருஷ்ணதேவர்
மைந்தன் நான் தாண்டி
முடுக்கு-தெள்ளுமணியே உன்னை கொள்ள
முறையெனக்கு உள்ள மகிழ்ந்து
நான் கள்ளம்செய்திட வந்தேன் மானே

லக்ஷ்மணதேவி தர்க்கம்-தரு

என்னவார்த்தைகள் பேசுறாய்
ராசகுமாராயிது உனக்கடுக்குமோ
என்னுலே நீமடியவெழுதிய விதிப்படியோ
முடுக்கு-இடர்கள்வந்து றுடர்வது முன்னமே
எட்டடநடவும்வதைபட்டிடவிதியோ என்ன

சாம்புவதேவன் தரு

ஆசைக்குகந்த நாயகி
உன்னைப்பிரிய மனம்வருமோ ஆசைக்
தேசமெங்கும் நடுங்கும் தீரனென்றறியாமல்
முடுக்கு-சிக்கினபோதே பக்குவஞ்சொல்லடி
மாச்சிக்கிருய்மனம் கூசுவதுண்டோபோடி ஆசைக்

லக்ஷ்மணதேவி தரு

மேலானவீரம் பேசுறீர்
எனக்கெதிரில்லை யென்றுமே மேலா
சிலாயிதென்னுபுத்தி சேதியறிந்திடாமல்
முடுக்கு-சிந்தைகலங்கியே வந்துமே தவிக்குறீர்
தந்தைதாய் இலங்
நொந்திடவிதியோ மேலான

சாம்புவதேவன் கொச்சகம்

மானே மரகதமே மாங்குயிலே பூங்கிளியே தேனே
மதன்சரத்தால் தேகமெங்கும் கருகுதடி நானே
மணம்புரிந்து நல்லசுகம் தந்திடுவேன் மானே
விழியணங்கே மெல்லியரே என்பின்னே வருவாயே.

சாம்புவன் வசனம்

கேளும் பெண்ணே மதனரஞ்சிதமே உன்னைக் கண்டபோதே எனக்காளுல் மன்மதவிகாரம் மிஞ்சுகிறது என் தேகமானது

களைத்துபோகிறது என்பின்னாலே வந்தாயேயானால் உன்னை மணம் செய்துக்கொண்டு போகிறேன் இவ்வேளை என்னை மருவி கூடி விளையாடி நீ பின்பு என்பின்னே வருவாய் பெண்ணே.

லக்ஷ்மணாதேவிக்கும் சாம்புவனுக்கும் தர்க்கம்-தரு

பின்னாலேநான் வரவோ
மன்னாபேசுவது தீரமோ
மன்னமன்னவர்கள் மண்டலாதிபதிவந்து
பணிந்திடும்தந்தையார் பந்துவை
முடுக்கு-மதியாமலே துதிசெய்திட
ததியோகெடுமதியோயிது பின்னா

சாம்புவன் தரு

பாவையே ரஞ்சிதமே
பெண்ணேபச்சை பசுங்கிளியே
தேவர்பணிந்திடும் சீதரன்மாயவன்
சிந்தைமகிழ்ந்திடும் மைந்தனென்றெண்ணாமல்
முடுக்கு-திடமாமொழி விடவேயிது
அடவோகெதி படவோததிபாவையே

லக்ஷ்மணாதேவி தரு

கற்றவித்தைகள் போமோ
சுவாமி கள்ளத்தனமாமே
சுத்தபயித்தியம் கொண்டவரைப்போலே
சோதிக்கவேமனம் வாதிக்கவந்தீரோ
முடுக்கு-சுகமாகுமா நகைமாமொழி
வெகுவாகுமோ தகுமோஇதுகற்றவித்

சாம்புவதேவன் தரு

கொஞ்சிமகிழ்ந்திடுவா
சுகம்தருவாய் அஞ்சுவதுமுண்டோ
யாருக்குநானினி அட்டிசெய்தாலுன்னை
விட்டு விடு
முடுக்கு-அறியாமலே பரிசெய்திட
சரியோவதுநெறியோ கொஞ்சி

லக்ஷ்மணதேவி தரு

சொல்லலாகுமோநாவால் நல்லதல்லவேயிது
நாடுசிறிக்குமேராசனே ஓய்ராசனே சொல்ல

சாம்புவன் தரு

சொல்லச்சொல்லவேயிது நல்லதல்லடிபெண்ணே
ஞாயமறியாயோடி பெண்ணே
அடிகண்ணே சொல்ல

லக்ஷ்மணதேவி தரு

அரியதென்னமோ உங்களப்பன்
ஆடுமாடுகள் மேய்த்தார்
ஆருமறியாரோ ஓய்ராசனே அரிவ

சாம்புவன் தரு

என்னைப்போலவே நீங்கள் மன்னமன்னவருவீரோ
யீனக்கரையாரடி பெண்ணே
அடிக்கண்ணே என்னைப்

லக்ஷ்மணதேவி தரு

வந்தார்இடைச்சாதியிலே நொந்தார்கைம்பெண்
மத்தாலேவையகம் மரியாதோ
ஓய்ராஜனே வந்தார்

சாம்புவன் தரு

கைம்பெண்சாதி யால்வந்தஜாதி
உங்கள்ஜாதியடி அந்தநால்வரி
நீயல்லவோபெண்மயே அடிகண்ணே கைம்

லக்ஷ்மணதேவி

எப்போதும் தப்படிபபார்
உங்களப்பன்தாதனல்லவோ என்னைபிறட்ட
வேண்டாம்ராஜனே எப்போதும்

சாம்புவன்

கும்பஸ்தனங்கள்ரெண்டும் வம்புசெய்யாமல்தாரும்
கூடியணைந்தாயடிபெண்ணே அடிகண்ணே கும்பஸ்

இடையர் — புத்தியைக்காட்டி
மடையத்தனமாய் — நீட்டி
என்கிட்டேவராதேராசனே — இடைய

லக்ஷ்மணாதேவி கந்தார்த்தம்

இடறதுபேசவேண்டாம் எனக்குமேசுயம்வரஞ்சாட்டி
அடறவேமன்னர்வந்து அவர்களைமதித்திடாமல்
துடறவும்இந்தசேதி துரைமக்கள்அறிந்தாலிங்கே
இடர்வந்துசேரும் யிட்சணம்யேகுவீரே.

தரு-அதம்செய்யநேரும் — இப்பவேபோர்விதம்
கொண்டுபாரும் — மதம்கொண்டுமடிந்தவர்
மண்ணரி — லநேகருண்டு
இந்தவாது — யென்மனம்
என்வீணாய்பதைக்கிறீர் — அதம்செய்

சாம்புவன் காந்தார்த்தம்

கெட்டியாபேசவந்தாய் கெம்பீரவதியேயுன்னை
கிட்டியேவாரித்தூக்கி கிளம்பியேஇரதத்தைநாடி
அட்டியில்லாமல்யானும் அழகியரதத்திலேற்றி
திட்டெனபரியைத்தட்ட தெரிவையும்புலம்பலானாள்.

தரு-தேரதூட — அதிவேகமாய்
சாரதிசாட — தரணிமன்னரும்
தடுத்தாலும் — எனைவந்து
சிறணியேயுன்னை திருப்புவதுமுண்டோ — தேரது

பொதுவசனம்

இவ்விதமாக சாம்புவதேவன் யனேகதர்க்கம் செய்து முடியாமல் பலவந்தமாக தூக்கி ரதத்தில் வைத்துக்கொண்டு நடக்கிறபோது லக்ஷ்மணாதேவி புலம்புகிறவிதங் காண்க.

லக்ஷ்மணாதேவி விருத்தம்

மன்னமன்னவர்களெல்லாம் வந்துமேதுரியராசன்
தன்னிடமகளொன்றெண்ணி சற்றுமேஅஞ்சிடாமல்
என்னையும்ரதத்திலேற்றி யேகிறான்சோறத்வமாக
அன்னீதஞ்செய்தசாம்பன் அன்பிதோஅறிகிலேனே.

லக்ஷ்மணாதேவி புலம்பல்-தரு

அய்யோதிருவுளமே — மெய்யும்பதருதையோ
அவதிக்கிளன்றுசெய்வேன் — மகாதேவா
மைவிழிமாதர்சூழவந்து — பூங்காவனத்திற்

முடுக்கு-வாசவமைந்தனும் பாசமுடனேவந்து
மோசபங்க முடைய
நேசம்கொண்டிடவே யா

அஸ்தினுபுரியையாளும் அரன்தனக்குமிக்க
அருமையாபெண்பிறந்தேன் மகாதேவா
என்சொல்தவராமல்தந்தை எனக்குசுயம்
சாட்டினர்
முடுக்கு-துஷ்டத்தனமாகவந்து பக்ஷிவாகனமைந்தன்
இட்டம்கொண்டே யிந்த
சங்கட்டமுண்டாச்சுதே அய்யோ

ரக்கு
மாறுபங்கம்வந்துதே மகாதேவா
சங்கையாகியமனம் தருக்கவிதியாச்சுதே
முடுக்கு-சாடவேபரிகளும் ஓடவே
றதமதுயாடிய பாடியபாதனே
வாடவும்தகுமோ அய்யோ

தானே
வந்துப்பிறந்தேன் பாவினன்ஞ
செய்குவேனையோ மகாதேவா
தந்தைதாய்பந்துக்கள் தடக்கவிதிதந்துதோ
முடுக்கு-தடுத்துரதத்தை நிவிடுத்துவிடு
யெந்தனையடித்திட பரிகுவதெப்படியோஇனி . அய்யோ

சாம்புவதேவன் வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக லட்சுமணுதேவி புலம்பிக்கொண்டுவர அப்போ சாம்புவதேவன் அதிவேகமாக ரதத்தை நடத்துகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

சாம்புவதேவன் ரதம்விடுகிற தரு

சந்தோஷமாகரதம் விட்டான்
சாம்புவதேவனும் தன்னுடமனதில் சந்தோஷ
அந்தமுள்ள அத்திபுரமாளும்
அறவத்துவசன் மகளை
சிறையெடுத்துக்கொண்டு சந்தோஷமாக

அஸ்தினுபுரிநகரைத் தாண்டி
ஆறுகுளம் காடுசெடி
அனந்தமும் கடந்து
விஸ்தாரமாகவே பாடி
மெல்லியை சிறையெடுத்து வேகமுடன்போக சந்தோஷ

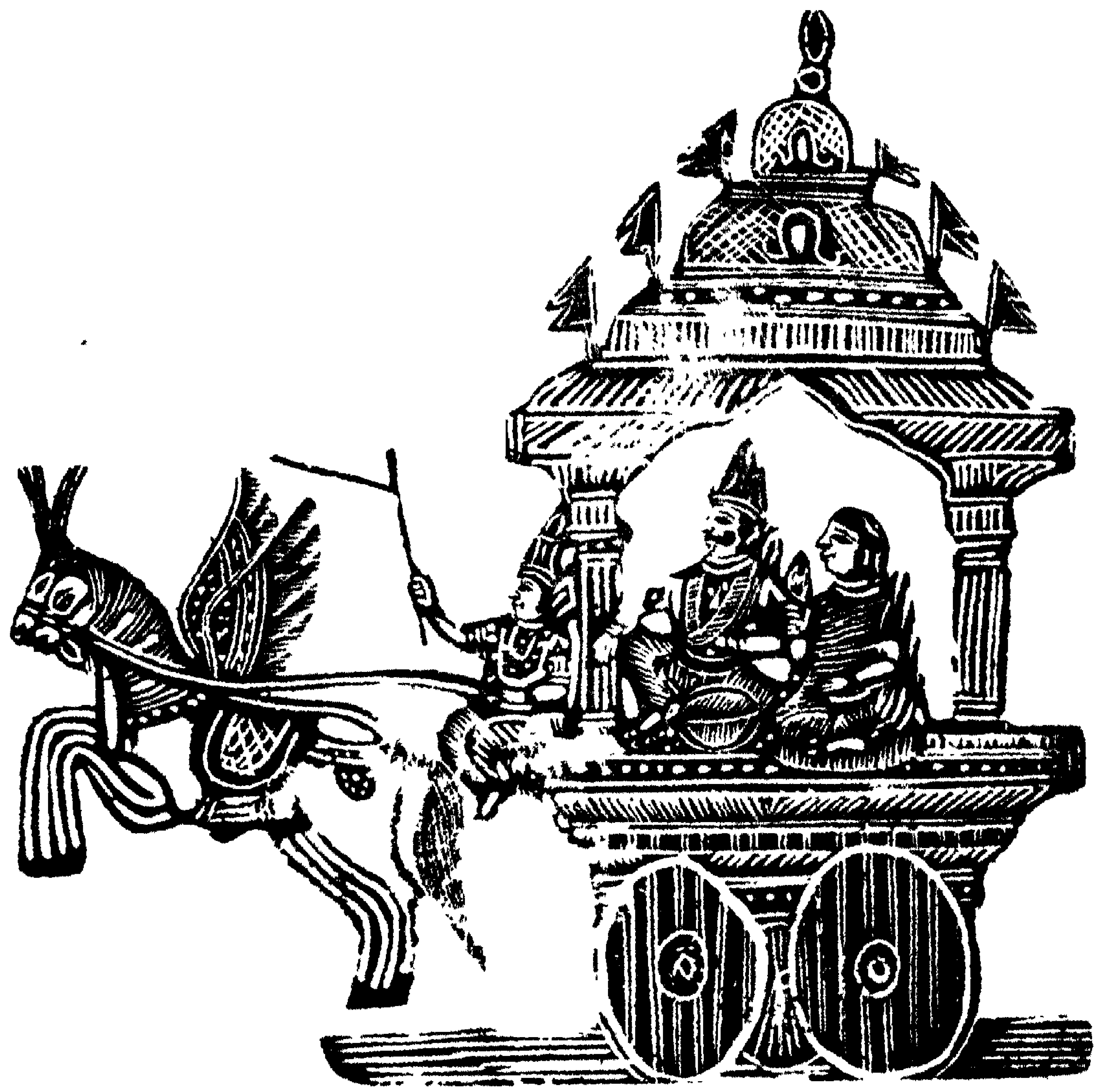

துவாரகாபுரிநகரை நோக்கி
வெகுதுரிதமுடன் சவுக்காலே
புறவிகளை சாடி
காவலர்கள் வருமுன்னே
முடிகியேசாம்புவனும் கடிகிநடந்தானே சந்தோஷ

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவன் லக்ஷ்மணதேவியை ரதத்தில் யேற்றிக்கொண்டு போகிறசேதியை தாதிமார்கள் துரியோதிரனுக்கு தெரிவிக்கிறவிதம் எப்படியென்றால்.

தாதி வசனம்

சரணம் சரணமையா சுவாமி எங்கள் அரசியாகிய லக்ஷ்மணதேவியும் நாங்களும் பூங்காவனத்தில் யின்று விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது துவாரகாபுரிவாசனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி பட்டபு ஸ்திரீகுமாரனுன சாம்புவதேவன் பலவந்தமாக லக்ஷ்மணதேவியை தேரிலேற்றிக்கொண்டு போய்விட்டானையா சுவாமி.

துரியோதிரன் விருத்தம்

ஒருமனதாக ஓடி வந்துரைத்தசேதி
இருசெவிதனில்நாராசம் சொருகிவிட்டதுபோல்யேங்கி

அருமையாயெனக்குதித்த அய்யய்யோமகனேயென்று
தகுமுடி துரியராசன் தங்கியேபுலம்புவானே.

துரியன் புலம்பல் தரு

அய்யோநான்என்ன செய்குவேன்
எந்தன் அருமைமகளுக் கிந்த
குறைவுவந்தடைய அய்யோ
ஒய்யாரமானக் கண்ணே
உனக்குசுயம்வரம் சாட்டி-
முடிக்கு-ஒடியுலகமெங்கும் தேடி வரச்சொல்ல
கோடி கோடியாய்மன்னர் ஒடி வந்திணங்கிட அய்யோ
கண்ணேஞன் யென்னசெய்வேன்
நல்லகந்தமும் பெரிய
சுந்தரவடிவுள்ள கண்ணே
விண்ணிலொருவருக்கும் மகிழ்ந்துதந்திடும்முன்னே
முடிக்கு-மானேயிடையனை மகன் தானே
யுனையெடுத்துப்போன விதிக்
கெப்படிநானெப்படி-துணிவேன கண்ணே
பொன்னே பூங்கிளியே மயிலே
உன்னைப்பிடித்துக் கொண்டு
ரதம்நடத்திடவிதியோ தெண்ணே
பூமியில்ஒருவருக்கு புகழ்ந்துகொடுக்குமுன்னே
முடிக்கு-போருமுடித்து மனம்
சீராதவிக்கு தையோ
வாராஇப்படிக்கொத்த நேராபங்கம்
வந்துதே பெண்ணே
மாமாசகுனி நமக்குபங்கம்
சிந்தைகலங்கிடவே மாமாசகுனி
பூமாதவமிருந்து பெருமைமிகுத்த கண்ணே
முடிக்கு-போருமுடித்துமனம் சீராதவிக்குதையா
யாராலேயாகுமிந்த அய்யோ விதியடக்க மாமாசகுனி

துரியன் விருத்தம்

என்னுடையசகோதரனே சகுனிகர்ண
இடக்குலத்தில்வந்துதித்த யாயன்மைந்தன்
தந்தைமதிக்குரியதாக வந்தபையல்
தரணிபதிஎன்றுநம்மை மதித்திடாமல்
வந்துஎந்தன்செல்விதனைத் திருடிப்போன
வல்லமையைக்கண்டுஞன் அறியவேண்டும்
சொந்தமுடனைபடையெடுத்து சண்டைக்கேகி
செல்லுவோம்நாமவனை வெல்லுவோமே.

'யன் வசனம்

வாரும் கர்னமகாராசனே மாமாசகுனி வெண்ணைத்திருடி கள்ளனென்றும் உலகமெல்லாம் பேர்படைத்தவனுடைய பிள்ளைக்கி இப்படிப்பட்ட திருட்டுப்புத்திநேரிட்டது பார்த்தியா கொஞ்சமாவது அச்சம் பயம் இல்லாமற்படிக்கு நம்மையும் மதிக்காமல் நமது புத்திரியை கள்ளம்செய்துக் கொண்டுபோன பையலை உடனே பின்னாலே போய் அவனைப்பிடித்து தேர்க்காலில் கட்டிக் கொண்டுவந்து சிறைச்சாலையில் அடைக்கவேண்டும் என்பின்னாலே வாருங்கள் இராஜாதிபதிகளே.

துரியன் சாம்புவனைப் பிடிக்கப்போகிற தரு

அண்டரெண்டமும் நடுநடுங்க
படையை காட்டுவேன்
அடியிலேகி அவனையும்மொரு நொடியில் வாட்டுவேன்
கண்டுமவனை கசக்கியே காத்தில் தூத்துவேன்
சாலனுக்கிரையாக அவனைக்கண்டால்மோதுவேன்
தந்தைமதியை கொண்டுவந்த
தருதலைப்பயலே சதைசதையாபிச்சியெறிவேன்
நமதுபெண்ணை எந்தமதியால்
அரக்ஷணத்திலே யெடுக்கத்துணிந்தானோ
ஈரேழுலகம்நடுநடுங்கவே என்பேர்சொல்லவே
குலத்துவண்மையை யறிந்திடாமல்
குதித்து வந்தானே
கொஞ்சமாகிலும் பயமில்லாமல்
பெண்ணையெடுத் தானே
சலத்திலோடிப துங்கினாலும் நான்விடுவேனோ
அவன்தந்தையோடி வந்தபோதிலும்
சமர்த்துவெல்லுமோ சகுனிமாமா
தம்பிமாரேசனுதில் வாருங்கள்
தனிரதத்தைமுடுக்கிக்கொண்டு போமுன்பாருங்கள்
அவனைதகுந்தசிஷ்டைசெய்திடாமல்நான்விடுவேனோ
சண்டைசெய்யவேண்டாம் நீங்கள்
நின்றுபாருங்கள் அண்டரண்ட

துரியோதனன் விருத்தம்

வஞ்சியைதிருடிக்கொண்டு மகிக்ஷியாய்தேரைவிட்டு
அஞ்சியேஓடினாலும் யாருயிர்பிழைப்பதுண்டோ
மிஞ்சியபயலேஉன்னை வில்வளைத்தொருநொடிக்குள்
பஞ்சுபஞ்சாகவாட்டி பகைமுடித்திடுவேன்பாராய்.

வ-ம். அடா வாடா பயலே மண்டலாதிபதி என்றும் சற்ருகிலும் பயமில்லாமல் பெண்ணைத் திருடிக்கொண்டு போகிருயல்லவா நீ எங்களைக்கண்டு தேரைவிட்டு கீழே குதித்தோடினலும் பிழைப்பதுண்டோ உன்னை ஒருநொடியில் பஞ்சுபோல் பறக்கடிக்கிறேன் பாரடா பயலே.

சூரியனுக்கும் சாம்புவதேவனுக்கும் சண்டை-சாம்புவன் தரு

இலங்கைராவணன் — சேனைபோல்வந்தாய்
மிஞ்சிஎளியவனல்லநானு — மதற்கு
துஞ்சிடதளங்களைபொடிபட — வாட்டுவேன்
சவுரியபுஜபலங் — காட்டுவேன்
முடுக்கு-தண்டனைசெய்யவே — கண்டுமே
யெந்தனைகெண்டியோ — தனுகறம்
மண்டலமரியவே — இலங்கை

சூரியன் தரு

இடகுலத்திலே — வந்திடும்
நீசிறுப் — பையலே
எடுக்கவந்தயோகுரு — குலமணிதையலே
முடுக்கு-துடிக்கவுன் — தலைசாடுவேன்
தாண்டித்தே — உயிர்போக்குவேன்
சுக்கசுக்க — லாகவேயுன்
தலைகக்கவே — யுன்திறம்
திக்கிடசெய்குவேன் — இடைகுலத்தி

சாம்புவன் தரு

மதிகுலத்தினில் வந்திடும் — மதிபதிராசனே
வல்லமைதன்னை — யெண்ணியேபாரும் உன்யோசனை
குதிக்கஉன்தலை — சாடுவேன்
கொடியதுண்டாய் — போடுவேன்
முடுக்கு-குஞ்சறபரிமள — மிஞ்சியரதமுடன்
பஞ்சுபஞ் — சாகவே
மிஞ்சியடிக்கிறேன் — மதிகுலத்தினில்

சூரியன் தரு

தடுத்துமென்னிடசவுரிய — புஜபலம்கண்டுமே
சற்றுமஞ் — சாமலே
தந்தைபுத்திியை — கொண்டுமே
நகைக்கரூபியை — எடுத்துமே
நமனுக்கேயுயிர் — கொடுக்கவே
முடுக்கு-நடுங்கவே — தேவரும்
கொடுங்கணை — பூட்டிய
ஒடுங்கவேயுன்மதம் அடங்கிடவிடுத்தேன் — தடுத்து

சாம்புவன் விருத்தம்

பதமரியாமல்மிக்க பலமுள்ளராஜதீரா
இரதகஜதுரகமுள்ள ராணுவம்தன்னைக்கூட்டி
இதமறியாமல்வந்து எதிர்த்திடும்படைகளெல்லாம்
அதமதுசெய்வேனென்று மரிந்துமேயேகுவாயே.

வ-ம். அகோவாருங்கள் இராஜர்களே! ஏது நீங்கள் என்னுடைய பலமரியாமற்படிக்கு சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து எதிர்த்தா யல்லவா இவர்களையெல்லாம் அதம்செய்யப்பட்டவல்லவனென்று அறிந்து நீங்கள் விலகிபிழையுங்கள் இராஜர்களே.

தூரியன் சாம்புவன் தர்க்கம்-தூரியன் தரு

பெண்ணை கன்னம் செய்வதேதடா
என்குலமும்கெட்டு நலமதுகொண்டுமே
பேசவந்ததென்ன வாதடா
அண்டபுவனமெல்லாம் யரியாயோ எங்கள்வீரம்
கண்டறிந்து இடப்புத்தியை
காட்டிகுதிக்காதே சும்மா
முடுக்கு-காட்டுவானேதிறம் பூட்டுவேனேசரம்
கண்ட துண்டமுடன் தெண்டனைசெய்குவேன் பெண்ணை

சாம்புவன் தரு

என்குலத்தை எண்ணிப்பார்க்கவே
அதுநேரமில்லாமலே கூரவுமொளிதாய் என்குல

... த்தின்பழுதை எடுத்துச்சொல்லியநாவை
இழுத்துஇருதுண்டாய் யழித்துஅருத்தெறிவேன்
முடுக்கு-எடுத்திடுவேன் சிலைமுறித்திடுவேன்
இறக்கியொடுக்கி சறம்முடுக்கினேன்பாராய் என்குல

துரியன்

மாட்டுக்கார பையலல்லவோநீ
எவர்களு மரியவே
சவுரியப் பேசிவந்து சொல்ல
வெட்க மில்லையோ
நாட்டுக்கதிகாரஞ் சொல்லும்
ராசராசேந்திரனென்றும் ராச்சியம்மரியாதோ
சாட்சிசொல்லவும் வேண்டுமோ
முடுக்கு-தாக்குவேன் பாணம்நீக்குவேன்
சினம்தட்டிகிட்டியேவெட்டியேஎரிவேன் மாட்டுக்

சாம்புவன்

அத்தர்சித்தர் தேவரஞ்சவே
வந்திடும்அரிதிருமைந்த னென்றுமே
அறியாமல்வார்த்தை மிஞ்சவே
சித்தமதுதத்தளிக்க சினம்கொண்டேன்
உச்சிதமாகசத்தக்கடல் சூழமிந்த
தாரணியெங்கும் நடுங்க
முடுக்கு-தாக்குவேன் அதமாக்குவேனே
சத்ததண்டையும் கொடியினிலடிபட அத்தர்

துரியன் விருத்தம்

கெட்டியாபேசவந்தஉன் கெருவத்தையடக்கவேண்டி
கொட்டியேசறங்கள்கோடி கொடியிடைவிருதுஎல்லாம்
வெட்டியேசாயத்தள்ளி வெகுண்டுமேபயலேஉன்னை
கட்டியேபிடித்துக்கொண்டேன் கடும்சிறைபோடத்தானே.

வ-ம். அடாவாடாபயலே என்னைமதியாமல் மகாதயிரியமாகப் பேசவந்தாய் என்று சாம்புவதேவனைப் பிடித்து கொடிக்கம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டு போகும்போது சாம்புவன் புலம்புகிற விதங்காண்க.

சாம்புதேவன்-புலம்பல்-தரு

இந்தவிதிஎனக்கு வந்ததோ
மகாதேவா யீசாசர்வேசா
நான்என்ன செய்வேன்
இந்ததுரிய ராசன்

தந்தபெண்ணுக் கிச்சையாகி
தண்டுடன்ராசன் ராசன்வந்து
என்னைக்கட்டிபிடிக்கவிதியோ இந்தவிதி

யன் தரு

முடிக்கு-பெண்ணைத்திருட வந்தாய்
மெள்ளவே
பிடித்துக்கட்டிக் கொண்டு
தள்ளவே எங்கும்விள்ளவே
சிறைக் குள்ளவே
மண்ணைக்கவ்விக் கொள்ளவே
செவ்வையாய்கட்டுங்கோள் பெண்ணைத்தி

சாம்புவன் தரு

அடித்ததில்லையே எந்தன்
அருமைதாய் தந்தையும்
அடிப்பட விதியாச்சே
என்னுசெய் வேன்
ஆசையாகமிஞ்சி பெண்ணை
நேசமாகி நாடெடுக்க
தேசமெல்லாம்நகைக்க வந்த
தீவினைக்குஎன்னசெய்வேன் அடித்த

துரியன் தரு

அதிவீரசூரரே கட்டுங்கோள்
யவனையசையாமல் பின்கட்டாய்கட்டுங்கோள்
யோங்கிநெட்டுங் கோள்
சும்மாதிட்டுங் கோள்
வாளால்வெட்டுங் கோள்
நெட்டிநெட்டியே சிறையிட்டுமே
வையுங்கோள் அதிவீரசூர

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் சாம்புவதேவனை சிறையில் வைத்து இருக்கும்போது அப்போ துவாரகாபுரி வாசராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி கொலுவுக்குவருகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி கொலுவிருத்தம்

வேதனுமாயசிந்து விண்ணவற்கமுதுதந்த
மாயவன்கமலகண்ணன் வையகமுண்டநாதன்
ஆதரவானசோதி அலைகடல்அமர்ந்தமூர்த்தி
சீதரமாயகிருஷ்ண தேவரும்வருகின்றாரே.

கிருஷ்ணன் தரு

பாற்கடல்   ஆலிலைமேற்
    பள்ளிக்கொண்   டருளிய
பச்சைவடிமேனியனும்   நானே
    திருவலாகமிஞ்சியே   பக்தரக்ஷகனே
போர்க்கஞ்சா   சூரர்களை
    யெங்குமதம்   அழித்தவன்
புவியில்என்னைப்   பழித்த
                    கிழித்தேன்
பூமியை   உண்டேன்
    சொந்தமாமனை   கொன்றேன்

முடுக்கு-சுரமுகாநஞ்சிய   மனுமானேன்
    பூமியளந்திடவாமனமானேன்   பாற்கடல்
பஞ்சாயுதம்   தரித்து
    மிஞ்சிளனைப்போல்   வந்த
பவுண்டிகளையும்   மடித்தேன்
    பூதகிபாலை   துவண்டவன்போலேகுடித்தேன்
கஞ்சன்தன்   விடுத்த
    குஞ்சரத்தை   கெடுத்தேன
கன்றைஎடுத்துவிளாங்கனி   சிறவடித்தேன்
    கண்டவரஞ்ச   கொடிகொண்டவர்மிஞ்ச

முடுக்கு-அண்டரெண்டமும்   குஷ்டியில்கொண்டுமே
    கொண்டவர்கள்தீவினை   இன்றுமே
        தீர்த்தேன்   பாற்கடல்

உரியில்தயிர்பால் வெண்ணை
பரிவாய்மனம் களித்தேன்
யுண்டுமனையை யடுத்தேன்
கோவலமாதரை கண்டு
இன்பமும் கொடுத்தேன்
துரியனுக்கு நேமித்த
சுபத்திரையைத் தடுத்தேன்
சொல்லும் விசையனுக்கு
தந்திரத்தினு லளித்தேன்
சூதனும்நானே ஜெகநாதனும்நானே
முடுக்கு-பாதகர் தங்களை
வாதுடன் வெல்லுவேன்
காதகமன்னரே நீதியால்வெல்வேன் பாற்கடல்

மறுத்துவெகு வீரர்கதி
உதுத்துவந்தோரை யெல்லாம்
மண்ணிலரைய தாக்கினேன்
அவராவியையழித்து விண்ணிலுயிரைபோக்கினேன்
துதித்தகோகுலனூரில் சாலைநகரத்தின்வாசன்
துய்யவன்னிய குலம்
இரங்கையன்தந்த நேசன்
குத்தனு கூலன்
யெங்கும்பேர்பெற்றிடும் பாலன்
முடுக்கு-நத்தியே என்பதம்
கற்றவர்கூற மெத்தவேசுற்றம்
பெற்றுமேவாழ்க பாற்கடல்

கிருஷ்ணசுவாமிகொலுவு பொதுவிருத்தம்

மறைமுதலனைத்தும்வாழ்க மானிலமெல்லாம்வாழ்க
தாரணிதன்னிலன்பாய் சதாகாலம்தழைத்துவாழ்க
முறைமுறையாகவந்த முடிமன்னர்பணிந்துசூழ
தாற்புகழ்தம்பிசூழ சகலருங்கொலுவானோமே.

வ-ம். கேளும் மாதவா ஆகம வேத புராண சாஸ்திர முதலானதும் உலகசாந்தமும் சுபக்ஷேமமும் யொருந்திவாழக்கடவது. என தமையன் முதலான மன்னமன்னரும் சூழும்படி கொலுவதாகினோம்.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் கொலுவாயிருக்க அப்போது நாரதமகாமுனி கிருஷ்ணமூர்த்தியை காணும்படி கொலுவுக்கு வருகிறவிதம் காண்க.

நாரதர் விருத்தம்

வேதனும்மனங்களிக்க விளங்குவெண்ணீறுபூசி
பாதகன்சிறையில்வைத்த பரிவுள்ளசாம்புவதேவன்
சேதியையுரைக்கவேண்டி திருத்துவாரகையைநோக்கி
நாதனைக்காண அன்பாய் நாரதர்வருகின்ருரே.

நாரதர் தரு

நீண்டசடை முடிந்து
நெற்றியில்வெண்ணீ றணிந்து
தாண்டியே நடைநடந்து
தவமுனி வந்தார்

கைதனில்வீணையு மேந்தி
காவிகாம்பரம் பூண்டு
கண்டவர்தனை துதிக்கும்
நாரதமாமுனி வந்தார்

செவியில்குழைத் துவங்க
சித்திரக்களபும் வீச
நவநீதமாயன் பக்கம்
நாரதர் வந்தார்

பாதகத் துரியராசன்
பாலனைசிறையில்வைத்த சேதியை
யுரைக்க வேண்டி
சீக்கிரம் வந்தார்

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

நானிலம்மதிக்கவந்த நாரதமுனியேகேளாய்
வானிலந்தன்னைவிட்டு வலக்கையில்வீணையேந்தி
மானிலமன்னர்சூழ்ந்து மருவியசபைக்கிப்போது
தானுவேவந்தசேதி சங்கதியுரைசெய்வாயே.

ணன் வசனம்

வாரும் நாரதமாமுனியே நீர் நமது சமூகந் தேடிவந்த சமாச்சாரம் தெரியும்படி சொல்லும் நாரதமுனிவரே.

நாரதர் தரு

கேளாயா
அரிவாசுதேவா வந்தசேதி

வந்தசேதிதன்னைக் கேளும்
சந்திரவம்மிஷத் யன்
தந்தலட்சுமணா
மன்னன்சுயம்நாட்டினான் வந்தசேதி

மன்ன ரறிய
தெரியநிருபம் சாட்டி
ராசராசரும் வந்து
கவியகொடிநாட்டி
நம்மிடமைந்தனும் வந்தசேதியறிய
முடிக்கு-மதித்திடாமலே மாதுலக்ஷ்மணாதேவி
க்கவே ஓடியெடுக்கவே
லந்தி பூங்காவைக்கடந்துமே
நாடவும்சேதி வாடவும்கண்டு வந்தசேதி

குருகுலமன்னர்வந்து வந்து
கூடிப்பிடித்துக் கொண்டு
கொடிதாகமபத்தியே கொண்டு
இருக்கிக் கட்டி
முடிக்கு-கொண்டுசாம்புவனும் கண்டு
தவிக்கஉருகவே மனம்
சிறையிலடைக்க வந்தசேதி

நாரதர் வசனம்

கேளுமையா சுவாமி பகவானே தங்கள் குமாரனாகிய சாம்புவ தேவன் துரியோதனன் குமாரத்தியாகிய லக்ஷ்மணாதேவியை பூங்காவனத்திலே விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது சாம்புவ தேவன் இரதத்தில் யேற்றிப்போகவும் துரியோதனனானவன் கண்டு பிடித்து ரதக்கொடிக்கம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டுபோய் சிறையில் அடைத்தான். அந்தச்சேதியை தங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி வந்தேனையா சுவாமி.

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

இப்படிக்குநாரதரும் கூறக்கேட்டு
இருவிழியும்பொறிபறக்க கோபமாகி
எப்படிக்குஎன்மகனை சிறையில்வைப்பான்
எதிரிபலம்அறியானோ துரியன்தானும்
இப்பொழுதுநானுமே அவ்விடமேயேகி
எமனுலகம்அவனுயிரை யேகச்செய்வேன்
அப்படியாவென்றுசொல்லி கிருஷ்ணதேவர்
ஆக்கிரமித்துசிலவசன முரைக்கின்றாரே.

கிருஷ்ணன் தரு

இத்தனைக்கெருவம் கொண்டானோ
பிடித்திட மைந்தனை
அடைத்திட சிறையில்
எங்கள்வீரியம் கண்டானோ
சத்தம்கேட்ட வுடனே
தனையனைவிட்டா லாச்சி
தடுத்தொழி வார்த்தைகள்
எடுத்துசொல்லப் போகுமோ
முடுக்கு-சகலரு மரியவே
நகரையடிப் பேன்
அகமதி லெண்ணியே
பகையைநான்முடிப்பேன் இத்தனை
வல்லமையறிந்த தில்லையோ
பொடிபட கவுறவாள்

படைகளை வதைக்க
எனக்கு தொல்லையோ ?
எல்லையில்லவ ரொன்றாலும்
எதிராத்தும்பசுவா ருண்டோ
இப்படி செய்யும்
குலயீனபுத்தியைக் கொண்டு
முடிக்கு-இருக்கிறஅவனிட செருக்கையறுப்பேன்
நெருக்கியபடை எல்லாம்
சுரிக்கினிலொழிப்பேன் இத்தனைக்

பஞ்சவர்தனைப் பகைத்தவன்
நல்லகொடுமை யில்மிகுதியைகெடுமதிகொண்டு
பாதகன்சூதில் மிகுந்தவன்
வஞ்சகனிவ னென்றுமே
வையகமறிந்த தூண்டு
மதிக்கும் உலகமெங்கும்
க்கஇப்பவே கண்டு
முடிக்கு-மண்டியே அவனுடன்
சண்டை தொடுப்பேன்
எண்டிசை நடுங்கவே
தண்டமெடுப்பேன் இத்தனைக்

தளசேகரத்தை கூட்டுவேன்
எதிர்வந் திடும்
படைகளைசிந்து சிந்தாக
தடுத்துப்போராடி வாட்டுவேன்
அளவில்லாநெடுங் கீர்த்தி
அழியஅதமாக்கு வேன்
ளெல்லாம்
யாட தாக்குவேன்
முடிக்கு-அறியவே யானும்
துரியனை கொல்வேன்
பெரியவ ரெவரையும்
பரிவுடன்வெல்வேன் இத்தனை

ஷ்ணன் விருத்தம்

நீடிய உலகமெங்கும் நிகரில்லாமாயனென்றும
கொடியவன் துரியன் தன்னை கொஞ்சமுமதித்திடாமல்
நொடியினிலவனைக்கொல்ல படைதனையெடுக்கவேண்டும்
வடிவான சாம்புவதிதன்னை விரைவுடன் வரச்செய்வாயே.

வசனம்

கேளும் பிள்ளாய் மாதலி நீண்ட புலகாதியந்தமும் நிகரில்லா மாயனென்றும் பிரகாசிக்கும் தன்மையை கொஞ்சமாவது எண்ணிப் பாருமல் அறியாத சிறுவனை சிறையில்வைத்திருக்கும் துரியோதிரன் மீது படையெடுத்து போகவேண்டியதா யிருக்கிறது இந்த சேதியைத் தெரிவிக்கவேண்டியது அரண்மனையில் இருக்கும் என்தேவியாகிய சாம்புவதியை அழைத்துவாரும் பிள்ளாய்மாதலி.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக கிருஷ்ணமூர்த்தி தேவியாகிய சாம்புவதி பம்மன் தன் நாயகனை காணும்படி சபையைநாடி கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

சாம்புவதி விருத்தம்

அடவுடன் சகிமாரோடி அறிவித்த சேதிகேட்டு
திடமுடன் எழுந்திருந்து சிர்பணி யலங்கரித்து
நடனசல் லாபரூபி நாயகன் தன்னைக்கான
மடமயி லானசாம்பு வதியிதோ வருகின்றாளே.

சாம்புவதி தரு

வந்தாள் சாம்புவதேவி
ஒய்யாரமாக வாராள்
சாம்புவதேவிவந்தாள் சாம்புவதேவி
இந்திராதியோர் வணங்க
முடுக்கு - வாசவனுமதி நேசமுடன் வர
பாசமிருத் திட
நேசவலங்காதி வந்தாள்

தங்கசரிகைசேலை மின்ன
இடைவடி வாதரிக்த
ஒட்டியாணம் சோதிதுன்ன
செங்கைகடக மின்ன
அங்கம்பளப பொன்ன
முடுக்கு - சீருடனேவெரு நேருடனே
யொளிபெருட னெவரும்
கொத்துமுத்து வந்தாள்

நல்லசூடிய மாமலர்
கொண்டைவண்டிசை பாடவே
சத்தத்தண்ட கொஞ்சு
சக்திக்கலக லென்ன
முடுக்கு - தாரணிமேலெவெடி சிறணி என்ன
சிதைக்காரணி மெச்சிவாரணி யென்ன வந்தாள்

கரடிக்கரசன் தந்த வஞ்சி
விநோதமாககனிவரக் கிளியெனவே
கொஞ்சிகிறீட மைத்துனனை
கெருடத்துவசத ராஜன்
முடுக்கு - சீதமுடனேவரும் பாதமுடையவனும்
வாதையுடன் மகன் சேதியைக்காண வந்தாள்

சாம்புவதி விருத்தம்

வந்தசாம்புவதியுமிங்கே மாயனார் சமுகம்சென்று
சிந்தையில்மகிட்சியாகி திருவடி தனில்பணிந்து
எந்தனையழைத்தசேதி இன்னதென்றறியவேண்டி
சந்தோஷமாகவே தான் சதிருடன்கேட்கின்றாளே.

சாம்புவதி வசனம்

சரணம் சரணமையா சுவாமி பிராணநாயகரே தேவரீருடைய திருவடி பொற்பாதகமலங்களுக்கு அடியாள் அநேகவந்தனம் அடியாள் அரண்மனையில் இருந்த என்னை ஏதுகாரியமாக இந்த

யைக்கு வரவழைத்தீர் தெரியும்படி. திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டும் கர்த்தியனே.

சாம்புவதி தாக்கம் தரு

நாதாவேணு　　　　நீதா
　அரி அரி பரந்　　　　தாமா
ந் தாமனோகரனே　　　　யுந்தன
ஏர்பாதமே　　　　யான் சரணம்
முடுக்கு - சிறைப்　　　　லன்பாக
எந்தனை　　　　யழைத்ததை
விந்தைய　　　　உரைசெய்வீர்
நந்தாதுகந்தனே　　　　நாதா

கிருஷ்ணன் தரு

மதியே　　　　சாம்புவதியே
　பெண்ணே　　　　பயிலே
கருங்குயிலோடு　　　　நிரதிபோலே
　துலங்கசுகம்　　　　பொருவாய்
முடுக்கு - சோதியே மாமணி　　　　நீதியே
உன்மகன்சேதி　　　　கேட்டியோ
கோதிலாமணி　　　　மதியேசா

சாம்புவதி தரு

கண்ணாமேக　　　　வண்ணா
　சிவகாமி　　　　சகோதரனே

நண்ணுமணா குண்ணுமலே
நாதா கனயோகா
முடுக்கு - நாட்டியே காட்டியே
சேதியை கேட்டது மில்லையோ
வாட்டமுடன்மன்னு கண்ணு

கிருஷ்ணன் தரு

துரியன் பெண்ணை பரிவாயோடி
துடுக்காமன் எடுக்க
பெரியமன்னர் தெரிந்துவந்து பிடித்தார்
சிறையடைத் தார்
முடுக்கு - பொதுவாகவே நாரதர்வந்துமே
சீறது கூறவே
போரது செய்வேன் துரியன்

சாம்புவதி கொச்சகம்

பாலபசுங்கிளியே பஞ்சவர்ண ரஞ்சிதமே
மேலாதவம்புரிந்து வீறியனைப்பெற்றெடுத்தேன்
கோலாகலம்நடத்தி கொற்றவரும்பத்தியுன்னை
சிலாசிறையில்வைக்க சிவன்செயலோ என்னுசெய்வேன்.

வசனம்

அய்யோ என்செல்வக்கண்மணியே உன்னை அனேகமாக தவம்செய்து பெற்றுவளர்த்தேனே பாவியாகிய துரியோதனன எவ்விதமாக அடித்து சிறையில்வைத்தானோ இனி என்ன செய்கு வேனப்பா என் குமார செல்வமே.

சாம்புவதி புலம்பல் தரு

பாசமாகவே பெற்றுவளர்த்த
பாவிநான் தவிக்க
மனம் பதைக்க
தேசம் நகைக்க
பாலனே திவ்வியலோலனே
எந்தன சீலனே என்னவேலைகள் செய்தாயோ
கவுறவக்குலத் துரியன்
பெண்ணைக்கண்டுநீ எடுக்க
உடல்நடுங்க மனம்பதைக்க
கட்டவோபாலா திட்டவோ
என்னு என்னு கோஷ்டங்கள்
செய்தோயோடா மகனே

இந்தவயதில் சிறையிருக்கவும்
எழுதின விதியோ
யிதுசதியோ நல்லகதியோமகனே
எப்படி உனக்கிப்படிவர
ஒப்பில்லா பாலா
அப்பனேயென்செய்வேன் பாசமாக

வையகத்திலே வேண்டிய
பெண்கள் மகனே
இல்லையோஎன்று தொல்லையோ
குறவில்லையோ மகனே
மைந்தனைவெ சிந்தனை
இப்போவந்தே என்செய்வேன் பாசமாக

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

மைந்தனைக்குறித்துசாம்புவதியே நீபுலம்பவேண்டாம்
எந்தனைமதித்திடாமல் யிடர்செய்ததுரியன்தன்னை
அந்தகணபதியேசேர்ந்து அழகுள்ளநமதுமைந்தன்
சிந்தையும்மகிழச்செய்து சீக்கிரம்வருகுவேனே.

வசனம்

கேளும் பெண்ணே சாம்புவதியே மைந்தனைக்குறித்து விசனப்படவேண்டாம் என்னையும் மதியாமல் இடர்செய்த துரியன் தன்னை அதம்செய்து புத்திரனை இட்டுக்கொண்டு வருகிறேன் எனக்கு விடை தந்து அனுப்பிவிட்டு நீர் அரண்மனை சேரும் பெண்ணே பிராணநாயகி.

சாம்புவதிக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் தர்க்கம்

சாம்புவதி தரு

தேவாஇதுஎன்ன நீதியோ
திருமகனைஎதிர்க்க தேவா
மேலாகவீரியம் கொண்டு
வீண்பழி போகலாமோ
முடுக்கு-விடுத்திடும் நானுமே
யடுத்துமே யவர்களை
யெடுத்துமே நலம்
படித்துமேவருகிற தேவாஇது

கிருஷ்ணன் தரு

மாதே நீ போகலாகுமோ
அந்தகபடவஞ்சகன்முன்னே மாதே நீ
ஏதேதுநல்லமொழியெடுத்து சொன்னபோதிலும்

முடுக்கு-இணக்கமறியாமன்னன் வணக்கம்படுவதுண்டோ
பிணக்கென்று நாய்வாலே
குணங்கெடுக்கப்போமோ மாதே நீ

சாம்புவதி தரு

ராஜராஜனைக் கண்டுமே
மனமிதங்கவேவசனம்பேசி ராஜராஜ
தேசமரியமன்னனை சிறைபிடிநான்வந்தாலே
முடுக்கு-சித்தமகிழ்ந்துமே சுகித்துவாழ்ந்திருப்பது
மெத்தநலமல்லவோ சர்த்தனேடயாரும் ராஜராஜ

கிருஷ்ணன் தரு

மானேமனதுகலங்கிடி கனவஞ்சகத்துரியன் மானே
நானேசித்துவிக்கொண்டு நறிக்கியுடைக்காமலே
முடுக்கு-நகருவதுண்டோ போடி
பகரும வசனத்தாலே
அகனும்வணங்கவே சகலரும்மறியவே மானே

சாம்புவதி விருத்தம்

சரியமேனியரேக்கும் கடுங்கோபமாகச்சென்று
துரியன்மேல்சண்டைசெய்தால் செகத்துள்ளோர் நகைப்பாரா
பொன்னேன்மாமகன்தனை யடித்துவசனமும்வாசொல்லி
அருமையென்புத்திரன்தன்னை யழைத்துநான்வருகன்றேனே

வசனம்

கேளும் எனதுபிராணநாயகரே தேவரீர் மருமகன்பேரில் போருக்குப்போவது சரியல்ல உலகத்துக்கு பழிப்பாகும் ஆகையால் துரியராஜனையடித்து அவருக்குவேண்டிய விதிமதிகளைச் சொல்லி மகனை சிறைமீட்டுக்கொண்டு வருகிறேன விடை கொடுத்து அனுப்பும் பிராணநாயகரே.

கிருஷ்ணன் வசனம்

அப்படியே உன்மனதுபோலவே போய்வாரும் பிராணநாயகி

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் சாம்புவதி விடைபெற்றுக்கொண்டு தாதிமார் புடைசூழ பல்லக்கிலேறிக்கொண்டு அஸ்தினாபுரிக்கு வருகிற விதங்காண்க.

சாம்புவதி தரு

அச்சுதன் மனம்களித்து
அன்பாய் விடைகொடுக்க
உச்சிதசாம்புவதியம்மன் உத்தமிவந்தாள்
சித்தமதுகலங்கி செல்வனாலே

மணம்தயங்கிரத்தின சிவிகையேறிசாம்புவதி
நாயகி தானடந்தாள்
பட்டணமும கடந்துநலை பாரவனங்கடந்து
நட்டளையாத்தயன் மகாராஜன்
மணதரிய அஸ்திரை புரியைக்கண்டு
அம்மன் அழகு சிவிகைவிட்டு
விஸ்தாரமாக கொலுகண்டு
மெல்லியுந் தானடந்தாள்

தாரியன் வணக்கம்

விருத்தம்

பூமியோர் புகழும் புண்ணியவதியே
நேமியோரடியாய் நிருபனுமளந்த
மாமியே யுந்தன் மலரடி பாதந்
தாவியேவந்த சங்கதியுரைப்பீர்

வசனம்

சரணம் சரணம் மாமியே இப்போது நீர் வந்த சங்கதியை சொல்லும் மாமியே.

சாம்புவதி தாருமத

திங்கள்குலமால்மருகா தீரனேகெம்பீரனே
தேசனே விசுவாசனே

நீமகாராஜனே நீவாழ்குவாய்
எங்கள்குலம் வேருகுலம் எண்ணி
இச்சைவைத்த தாகுமோ
யேகனேவைபோகனே வைபோகனேனுன்
னேகமன தாகுமோ திங்கள்

சூரியன் தரு

மங்களைத்துவாறகை வாகினிபிரகாசினி
வாடிமனை நாடிவற கோடிதவம்செய்தேனு
உங்கள்குலபுத்திதன்னை உதவாதாகுமோ
யோசனைசெய் நேசனிந்தமோசஞ்
செய்யப்போகுமோ மங்களை

சாம்புவதி தரு

பிள்ளையதுசெய்தகுற்றம் பேசவேநீகூசவே
பேதமாயன்னிதமாக வார்த்தைவெய்யலாகுமோ
உள்ளமிகவாடிநொந்தேன் ஓடியன்னைத்தேடியே
உந்தனுக்குறவாகாது மைந்தனை
சிறைநீக்குவாய் பிள்ளையது

சூரியன் தரு

சொல்லவந்தாய் நல்லவார்த்தை
துஷ்டமகன்மீதி லிஷ்டமாய்
துஷ்டனைத்தெண்டனை செய்யாமல்
கொண்டுசிறை விடுவனே
அல்லலாகிவாட வேண்டாம்
அப்புறஞ்சே ரிப்பவே
அந்தமாயன்வந்து சமர்தந்த
போதிலும்விடுவேனே சொல்ல

சூரியன் விருத்தம்

நல்லயோசனை நீசொன்னுய் ராச்சியம்நடுங்குமெந்தன்
வல்லமை தெரிந்திருந்தும் மதியாமல் இங்குவந்து
செல்வியைத் திருடிச்சென்ற திருடனை சிறையில்வைத்தேன்
மல்லுசெய்யாமலிங்கே வந்தாலும் விடவேமாட்டேன்.

யன் வசனம

கேளும் எனதுமாமியாரே இந்த அவனி 56-தேசமும் என் பேரைச்சொன்னால் நடுங்கும்படியான அதிகாரந் தெரிந்திருந்தும் எவ்வளவும் பயப்படாமல் இவ்விடம்வந்து என்குமாரத்தியை திருடிக்கொண்டுபோன தூர்மார்க்கனை ஒருபோதும் விடமாட்டேன் மி.

சாம்புவதி தர்க்கம் தரு

மருகனேஎன்மீதில் வர்மம்வையாதே
அருமைஎன்புத்திரனை அனுப்புவாய்நீயே மருகனே

தூரியன் தரு

அனுப்பமாட்டேனும் அகங்கொண்டபையலை
நினைப்பைமறந்து நில்லாதேபோவா அனுப்ப

சாம்புவதி தரு

போவாயென்றமே பிடிவாதம்
பேசாதேபேசாதே வார்த்தைகள்
வீண்பழிவந்திடும் போவாயென்

தூரியன் தரு

பழிவந்துஎங்களை பண்ணுமென்றெண்ணுருய்
அழிவதுநீங்களே அழிந்துபோமாமி பழிவந்

சாம்புவதி தரு

மாமிஎன்றுசொல்லி வணக்கமும்பேசியே
பூமிசிரிக்கும்படி பேரைவைத்தாய்நீயும் மாமிஎன்று

தூரியன் தரு

சிரிக்கும்படிக்கே செய்தான்
திருடனுக்குப் பெற்றபிள்ளை
நரிக்குப்போடுவேனிப்போ ஞாயமோபோவாய் சிரிக்

சாம்புவதி தரு

போரேன்மருகனே பின்னால்வருவதைநீயே
அனுபவிப்பாய் யேகினேன் போரே போவே

சாம்புவதி விருத்தம்

கடுங்கோபமாஎன்னைக் கடினமாய்ச்சொல்லவந்தாய்
அடும்போரேசெய்வேனென்று ஆரம்பித்திருக்கிறாய்நீ
கேடும்பழிநேருமென்று சேவன்தனைநிறுத்தி
தடம்கொண்டுவந்துசொன்னேன் சரிபோனபடிசெய்வாயே.

வசனம்

கேளும்மருமகனே உனதுமாமனார் இந்தசேதியைக் கேழ்விப்பட்டு உன்னுடன் எதிர்த்து சமர்செய்யும்படி கோபத்தோடு பயணப்பட்டார் அவரை நான் நிறுத்திவிட்டு உன்னை சமாதானப்

6

படுத்தி சிறைமீழ்சுதமென்று எண்ணிவந்தேன் இனி உனக்கு சம்மதம்தானு அதுபோலவே நடந்துகொள் நான்போய் வரு கிறேன் மருகனே.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவியம்மன் திரியோதிரன் இடஞ்சென்று அனேக புத்திமதிகளை சொல்லியும் மகனை சிறை விடாமல் கோபத்துடன் திரும்பி வருகிறபோது திருதராஷ்த மகாராஜன் சபாவாகிய கொலுவுக்கு வருகிறவிதங் காண்க.

திருதராஷ்தன் விருத்தம்

தாரியனும்மனதுவெட்கி துயரமும்தன்னை நீங்கி
பரியவுன்தந்தைகாண பகைவருவருகும்போது
தாரியனும் எழுந்திருந்து திருதராஷ்தனுமப்போ
கரிபரிசேனைசூழ கடுகியேவருகின்றரே.

திருதராஷ்தன் தரு

திருதராஷ்தராசன் வந்தனரே
சபை நடுங்க திருத
விருதவீரியவேந்தா நெருங்கிட
சிறுதுகாவல் நிருபுறம்வர திருத
நீண்டமாமுடி சொலித்திடவே
தாண்டியநடந்தேவர் களிக்கவே திருத
முத்துமாமணிகுடை பிடிக்கவே
கெதைஎதிர் கொடுக்கவே திருத
கண்டஅண்டர்கள் திடுக்கிட்டேங்கிடவே
கண்டாமணி கீதம்பாடவே திருத

சாம்பவதி விருத்தம்

தூய்யமாமகுடம் துரைசேகரனே
மெய்யிறைலிந்த மேதினியாளும்
பெரியவரரசே பொன்னடிவணங்கும்
அய்யாவுந்தன் அடியிணைசரணம்.

வசனம்

கஞ்சமாமுனியாகிய அய்யா உமதுபாதாரவிந்தமாகிய கமலங் களும் அடியாள் தீர்கவந்தனம் வந்தனமய்யா சுவாமி.

திருதராஷ்தன் வசனம்

நீயாரம்மா மகாராசியா இருப்பாய் எழுந்திருஅம்மா.

சாம்புவதி தரு தர்க்கம்

அய்யாஎனக்கொரு மகனுச்சே
அய்யாஅவன்சிறையிருக்க விதியாச்சே

தூய்யனே எங் கொடியாச்சே
நீயும் சொல்லிவிட வொண்ணாதோசிசுவாச்சே
முடுக்கு - தோதகமென்ன பாதகமோ
மனம் சாதகமாமிது பாதகமாச்சே அய்யோ

திருதராக்ஷ்தன் தரு

என்னசொன்னையடி போடி
எங்கும் நகைக்க மகனைத்தேடி
முன்னாள் விதியோ மனம்வாடி
மொழிய பங்கவானை மூடி
முடுக்கு - மோசமும் கொண்டுமே மெச்சி யிருக்கவும்
நேசமும் கொண்டுமே பேசவந்தாயோடி என்ன

சாம்புவதி தரு

தெரியாமல் பிழைசெய்தால்
திட்டி யடித்து வைத்தால்
பெரியோர்க் கழகாமோ
பெருமைத் துயர்கள் போமோ
முடுக்கு - பெரியவரிப்படி குறவரியாமலே
நெறிமுறை தப்பியே சிறைவைக்கலாமோ தெரியாமல்

திருதராக்ஷ்தன் தரு

பாவிமகளை விடுத்து நாங்கள்
பங்கமடையகுடி கெடுத்த
ஆவிவாடி இருக்க
அரும்சிறை விடவந்தாய்
அற்பமோகட எப்படிபேசுறாய்
இப்படியென்று செப்பிட
வேண்டாம் பாவிமக

திருதராக்ஷ்தன் வசனம்

அம்மா சாம்புவதியே எங்கள் சந்திரகுலத்திற்கு யீனம்வரும் படியாக ஒருவிரலத்தினிலையன் அச்சம்பயமில்லாமல் இப்படிப்பட்டகாரியம் செய்பவனை அப்பவே உயிர்ச்சேதம் செய்யவேணடும் அப்படிசெய்யாமல் சிறையில்வைத்தது பிசகு அவனை விடுவதேது நீங்கள் இட்டுக்கொண்டு போவதாவது ஒருபோதும் விடமாட்டேன் அப்புறம் நடையும் சாம்புவதியே.

சாம்புவதி விருத்தம்

கொடிய ரமதனைப் படைத்தோன் தன்னைக்கேட்டு
வடிவிடை சாம்புவதி மனதுநொந்து கொடியிடையாள்
துவாரகை கோவில்சென்று அடியிணையில் தாண்பணிந்து
நடந்ததெல்லாம் அப்போது மாயருக்கு அறிவிப்பாளே.

வசனம்

இந்தப் பிரகாரமாக சாம்புவ தேவியானவள் துரியோதனன் திருதராட்சதனிடத்திலே அனேகம் சொல்லியும் கேளாமல் போய் விட்டபடியினால் இவனுக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்தால்தான் விடுவானென்று துவாரகைக்குவந்து பிராணநாயகரைக் கண்டு கொள்ளுகிறவிதம் எப்படி என்றால்.

சாம்புவதி விருத்தம்

நல்லவார்த்தை அநேகம்நான் சொல்லி கேட்டிடாமல்
வல்லவர் நீருமேகிமகன் தன்னை சிறையில்வைத்த
புல்லரி வாளர்தம்மை போர்சென்று மகனைமீட்டி
வல்லமையரிந்து வாரும் மலரடி வணங்கினேனே.

வசனம்

கேளும் எனது பிராணநாயகரே தேவரீர் அடியாளிடத்தில் சொன்ன சேதியெல்லாம் அவ்விடமபோய் அவர்கள் இடத்தில் அனேக விதமாக புத்திசொல்லியும் கேளாமல் மகனைவிடமாட்டே னென்று எடுத்தெரிந்து பேசிவிட்டான் ஆகையால் துஷ்டனுக்கு சிஷ்டை செய்து மகனை சிறை மீட்டுக்கொண்டு வாரும் பிராண நாயகரே.

கிருஷ்ணன் விருத்தம்.

ஆர் சொல்லும் கேழ்க்க மாட்டேன் அக்கிரம துரியன்தானும்
போர்செய்து மடிக்காவிட்டால் புரிசுகம் கொடுப்பதுண்டோ
ஓர் சொல்லும் மறியவேண்டும் ஓடி மாதவனே நீயும்
சீற்பெருந்தமையன் தன்னை லக்ஷணத்தி லழைத்துவாராய்.

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளும் பெண்ணே சாம்புவதி அந்த துரியன் நல்லமனதாக சொன்னபோதிலும் மகனைவிடமாட்டேன் அது எப்படியென்றால் புலியானது தன் உயிர் போகிறவரைக்கும் ஒரு நகமும் கொடுக்க மாட்டாது அதுபோலே கவுறவாளை அதம்செய்து புத்திரனை மீட் டுக்கொண்டு வருகிறேன் நீர் அரண்மனைக்குப்போய் சேரும் பெண்ணே பிராணநாயகி

வசனம்

கேளும் மாதவா உன் தமையன் பலராமரை நான் அழைத் தேனென்று அதிக சீக்கிரத்தில் அழைத்துவருவாய் மாதலி.

பொது வசனம்

இந்தப் பிரகாரமாக பலராமர் சபாவாகிய கொலுவுக்கு வருகிறார்

பலராமர் விருத்தம்

தேசமன்னர் துதித்திருமுடி யலங்கரித்து
நேசமாம் அமரர்வாழ்த்த நிகரில்லாப் புகழ்கெம்பீரன்

வாசவன் மனம்க வரும்படி சொன்னசேதி
பாசமாய் யறியவேண்டி பலராமர் வருகின்றாரே.

பலராமர் தரு

தேவர்பலராமர்
வெகுஉச்சித

தேவரு
காவலர்மனம்
முடுக்கு-சிறமித்திடும்
வெடிமிகுத்திட

பேரிகைமுரசு
கிடுகிடென் றுவீரரும்
தாரசின்னபூரி
தவண்டமல்லாரி
முடுக்கு-சண்டநமனும்
கண்டபேர்களும்

சந்தமுந்தொனிகள்
தம்புருவீணைமங்கள
தூங்கமணப்
சோதிப்பளப
முடுக்கு-சூரசூராருமாரி
பாரிலதிபதி

தண்டயம்பளப
காலிலணிந்த

வந்தனரே
யாகவே தேவர்

நடுநடுங்க
. ஒடுங்க
படைகளேந்தியே
. தேவர்பலரா

பாடவே
தீரம்வாடவே
டங்கா
போட
பயந்துவாடவே
கலங்கியோடவே தேவர்பலராம

யாடவே
மாதர்களாடவே
பூஷணங்கள்
ளென்ன
மிஞ்சியே
தீரனாகிய தேவா

ளென்னவே

வெண்ட.யம்

குண்டலம் செவியிலாட
கோதையர் களித்துபாட
முடுக்கு-குத்தமகத்திடும் உத்தமதம்பியும்
பத்திமிஞ்சியே சித்தமரியவே தேவர்

பொது வசனம்

இப்படியாக வந்த பலராமரை ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் ப
சொல்லுகிற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணன் தரு தர்க்கம்

அண்ணாஉன்பாதம் சரணம்
துரியோதனன்மகளை அரிந்துநல்லத்தருணத்தருணம்
குண்ணுமலேரதத்தில் கொண்டுவரவேகண்டு
முடுக்கு-கொடுக்கசாம்புவனை பத்திசிறையில்வைக்க
சத்துருக்களைநாம் வெற்றிபெறவேண்டும் அண்ணா

பலராமர் தரு

பதறாதே தம்பிகேளடா
படைஎடுத்திட அவன்மேல்
பதைக்காதே மனம்நாளடா
அதினாலேபழிப்பாவம் அபகீர்த்திநமக்காகும்
முடுக்கு-அடுத்துமே ஒருமொழிவிடுத்துமேவருகிறேன்
தடுத்தொரு வார்த்தையும்
எடுத்துச் சொல்வனோ பதறாதே

கிருஷ்ணன் தரு

சாம்புவதியை விடுத்தேன்
பரிதாபவசனம் தந்ததெல்லாம்தடுத்தான்
வீம்புகள்மிகபேசி விடமாட்டேனென்றுரைக்க
முடுக்கு-வெருத்துமே யவள்வந்து
வருத்தமுடனேசொன்ன கருத்தைமகிழ்ந்துமே
பொருத்திடு வானோசாம்பு

பலராமர் தரு

கோபம்பொல்லாதது பாரடா
நாம்கொண்டும் கொடுத்திருக்க
கொற்றவனவ னரடா
பாவமஉலகில்பழிக்கிய பகையாகாது
முடுக்கு-பாரும்எனக்கு யிடைதாருமவனைக்கண்டு
கூறும்மகனை சிறைமீட்டு
சீறுடன் வருகிறேன் கோபம்

பலராமர் வசனம்

கேளும் தம்பி கிருஷ்ணமூர்த்தியே அந்ததிரியோதனனுக்கும் நமக்கும் கொண்டு குடுத்திருக்கிற நாமவனை எதிர்த்து சண்டைக்குப்போகிறது சரியல்ல உலகத்தார் பழிப்பார்கள் ஆகையால் நான்போய் அவனுக்குத் தகுந்த புத்திமதிகளைச் சொல்லி எப்படியாவது நமது குமாரன் சாம்புவதேவனை சிறைமீட்டி வருகிறேன் விடைகொடுத்து அனுப்பும் தம்பியே.

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளும் எனது தமையனாரே தாங்கள் மனதுபோலே உத்திரவளித்தேன் போய்வாரும் தமையனாரே.

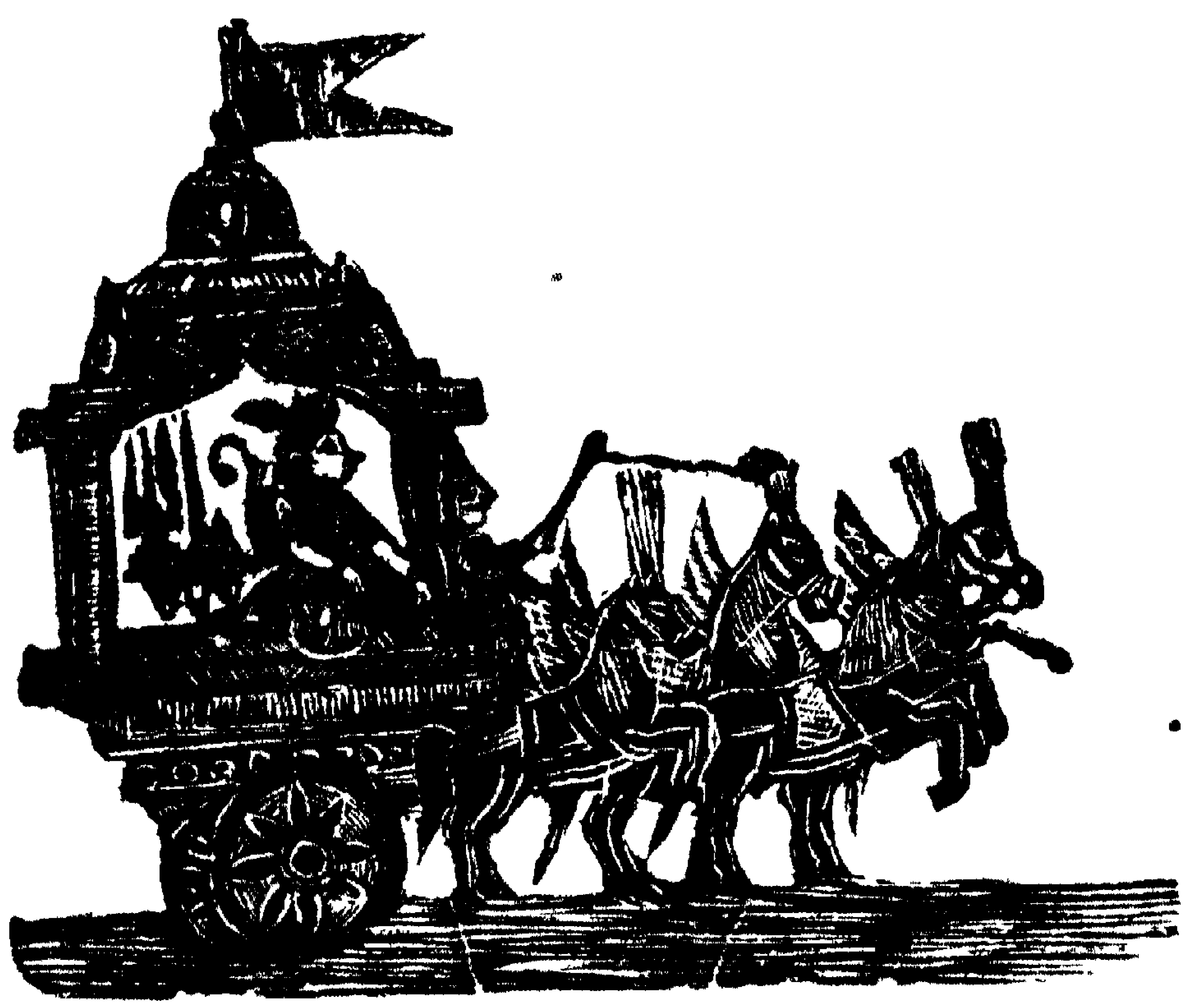

பலராமர் விருத்தம்

தம்பியுடகையிலே செலவுபெற்று
 தனியாகரதமேறி துவாரகைவிட்டு
கெம்பீர முடனே அம்புகெதையுமேந்தி
 கெர்ச்சித்து ஆக்கரித்து வேகமாக
வம்பனந்ததிரியனிடம் சென்றுயெந்தன்
 மகனைவிடு என்றுரைப்பேன் தடங்கல்சொன்னல்
கொப்பெனவே நூற்றொருவர் தன்னையானும்
 கொல்லுவேனென்றுசொல்லி வருகின்றாரே.

பலராமர் தரு

அடுத்துரியன் னிடத்திலேகி
அரிந்துவரு கிறேன்
சேதியெல்லாம் தெரிந்துவருகிறேன்
அருமைத்தம்பியைபொரும் பொருமெனமீறிநடந்தார்

மன்னமன்னனும்பாலனென்று மதிப்பில்லாமலே
தனக்கொரு எதிர்ப்பில்லாமலே மடக்கிமகளை அடக்கி
சிறையில்மகிழ்ச்சிக் கொண்டானே
சத்தம்கேட்டவுடனே மகளைவிட்டாலாச்சுது
அவன் தலைபட்டாஸ் போச்சுது
தங்கள்தளங்களையெல்லாம் இடித்துசெங்கையிலெழுப்பேன்
கொடியப்பாவி துரியனென்று
யாருமறிந்திட இந்த உலகோரும் தெரிந்திட
அவநடத்தையே காட்டுவாரோ நல்லதாகட்டும்

துரியோதிரன் விருத்தம்

கடுங்கோபமுடனே பலபத்திராமன்
கண்டுமிகதிரியனிட சமுகமேக
அடங்காதமகிட்சியுடன் திரியபூபன்
யன்புடனே தானெழுந்து எதிரேயோடி
நெடுங்காலமாச்சுது நீயிங்கேவந்து
நேர்மையுடன்மாமா நீவாருமென்று
வணங்கார்முடிபடைத்த மன்னன்தானும்
மலர்பாதமதனில் வணங்கியுரைக்கின்றானே.

வ - ம். இந்தப்பிரகாரமாக துரியன்பூபன் பலராமனை வணங்கிசொல்லுகிற விதம்காண்க.

துரியன் தரு தர்க்கம்

மாமா வந்தனம்உந்தன் பாதமேசரணம்
மணமேகணமேதங்கள் இனமெல்லாம்சுகமோ
நேமமாவாதகைஉண்மையா சொல்லும்பெரிய
நீதியேதியஉந்தண்மை யரைச்சொல்லும்பெரிய மாமா

பலராமர் தரு

காமசுந்தரனேவாழிகறமோ உறமோசிறைவைக்கதிறமோ
நாமாறுநீயாறுபாரும நலமும்பிலமோ
கொள்ளுங்குலம் வேறுகூறும் காமசுந்தி

துரியன் தரு

அரிதான ஒருமகளாச்சே அடவேபடவேதுயர்குலம்போச்சே
சரிதானு உமக்கிதுபாரும் வீரமசதமோமதமோ
யிந்தவிதம் செய்யக்கூறும் அரிதான

பலராமர் தரு

தெரியாதசிறுபிள்ளையாகும் யவனைதிடமாஅடமா
சிறையிடகேடுனேறும் பரிவாகஅவனைநீவிடுவாஅந்தப்படியே
நடவாவிட்டால்குலம்கெட்டுப் போவாய் தெரியா

துரியோதிரன் விருத்தம்

எங்கள்குலம்தன்னிலே தரிப்பதென்ன
எதிர்குலத்திற் குந்திதன்னை கொண்டபின்பு

தங்களுக்குஉரிமைஎல்லாம் தந்தபோது
சரியாக்கிகொண்டுவந்த தன்மையிப்போ
மங்களமாம்பாம்புக்கு பால்வார்த்து
வளர்த்துவந்தவிதமாக நீங்களிப்போ
அங்கமெலாவகைநடத்தப் பெண்ணைகொண்டீர்
அவனை சிறைவிடுவதில்லை யேகுவீரே.

வசனம்

கேளும் மாமா ராசகுலத்தில் பிறப்பானே யாதவகுலத்தில் உதித்து பணிவிடைக்கு காத்திருந்த உங்களிடத்தில் குந்திதேவியை பாண்டு மகாராசனுக்கு கொண்டபின்பு தங்களுக்குரிய விமான சிங்காதனம் மணிமகுடம் செங்கோல் முதலான ராசவிருதுகளை தந்து மேன்மைப்படுத்தி எங்கள் பெரியவர்கள் சரியாக்கி கொண்டார்கள் அது இப்போது எப்படி இருக்குதென்றால் பாம்புக்குப் பால்வார்த்துவளர்த்து வந்ததுபோலே எங்களைக் கெடுத்துவிட்டீர்கள் நான் சிறைவைத்து இருக்கும் சாம்புதேவனை விடமாட்டோம் இந்த சேதியை தம்பிக்கு தெரியப்படுத்தும் பலராமரே.

பலராமர் தரு

மண்டலாதிபதி பதிகுலமெல்லாங்
மதித்துபேசுறாய் வீணாய்த் துதித்துவீசுறாய்
இடையன்வீட்டில்பெண் கொண்டதென்ன
பாட்டன்தந்தை இதுமதமோ
வீறம்சதமோ எந்தன் சுதனைவிடடா
சும்மாசுதனை விடடா மண்டலாதி

துரியன் தரு

அங்கம்வாடவே எங்களுக்கிந்தபங்கம்வந்திட
நாங்கள்மயங்கி நொந்திட
அரிந்திருந்தோமே எரிந்துபேசுறீர்
அவனைவிடுவோமம்மா அவனைவிடுவேனோ
அறமோபேசுவறமோ வெகுதிறமாபேசாதே
போம்போம் திறமாபேசாதே அங்கம்

பலராமர் தரு

யாசபாத்திரம்நீண்டிய நாளை
அடிப்பதுபோல யதின்பல்லை உடைப்பதுபோலே
துடுக்கடக்கி தெண்டிக்காவிட்டால்
அச்சம்நேருமே அட்டு
சிறைவிடடா துன்பம்படமாட்டாய்
சேதியறியாமல் போகாதே யானையால்

தூரியன் தரு

இவனுக்காக பரிந்துசண்டைக்கி
எவர்சகாவாகவந்தாலும் தேவர்எதிர்த்துநின்றாலும்
இளப்பமாகி நான்விடுவனோ
இதையறிந்தமட்டும் யினிவகைவிடுவீர்
நட்டும்யேகவேநடம் போகவேசொன்னே இவனுக்

பலராமர் விருத்தம்

தம்பியுஞ்சுதர்மனென்று சபையினிற்பாரிசாதம்
யின்பமாயனுபவித்து இருனிலமவனுங்கவர்ந்த
தெம்மையும்அறிந்திடாமல் சிறைவிடமாட்டேனென்று
வம்பனேயிதினுனக்கு வருங்கெதியறிகிலேனே.

வசனம

கேளும் தூரியோதனு சுதர்மனென்றும் சபையிலிருந்து திருப்பாற்கடலில் விருந்த பாரிசாத கற்பகத்தருவையும் பூமியிலே கொண்டுவந்து யனுபவித்திருக்கிறோம் அதுவுமல்லாமல் ஆகாயம் பூமியுள்ள மகாத்துமாக்கள் வணங்கும்படியான திருவடியையுடைய தேவதாயோக்கியம் பெற்றிருக்கும் என்தம்பியாகிய கிருஷ்ணனையும் பாரமல் போனபடியினாலே வரும்கெதியை அனுபவியும் திரியோதனமகாராசனே நான்போய் வருகிறேன்.

பலராமா வசனம

இப்படியாக பலராமர் திரியோதிரனை இகழ்ந்து பேசிவிட்டு திருதராகூஷ்தனைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

பலராமா வசனம

மேகாஇதஎன்ன மோசம்
உனக்குசரணம் வெகுநேசம்
ஆகாதகாரியம் மகன்செய்யலாகுமோ
அறியாதபாலனை சிறைவைக்ககூடுமோ மேகா

திருதராகூஷ்தன் தரு தர்க்கம்

ராமாஎன்குலம் கெட்டுப்போச்சே
யிப்போநாங்கள் தலைகுனியலாச்சே
ஏமாந்திருப்போமென்று வந்தாயேகடைக்கெட்டு
இனிமேலுங்களுறவு போனாலும்போகட்டு ராமா

பலராமர் தரு

பொல்லாதவன் எந்தன்தம்பிகோபம்
பொருந்தான் சொல்

தம்பிசொல்லாலும் சொன்னேனே
மகனுக்குவெகுபுத்தி நல்லாது
நாரவென்றான் வந்தேன்
அதையைப்பத்தி பொல்லாதவ

திருதராக்ஷ்தன் தரு

மாயாவினோதன்வந்தாலும் வல்லமையுதவியால்மேலும்
ஆயரெல்லாங்கூடி தடிக்கொண்டடித்தாலும்
அதற்கஞ்சி சிறைவிடமாட்டேன்
ஒருகாலும் மாமா

பலராமர் விருத்தம்

இட்டமிதுயேசாம விதையுரைக்க
ஏற்காமல்இருபாம்பை யடைந்திருக்க
துஷ்டருக்குசிஷ்டைபரிபா லினமாம்பெரிதேயாகும்
துரிதமுடன்தம்பியுடன் தானடந்து
பக்ஷமுடன்படையெடுத்து வாட்டாவிட்டால்
பாறசிறைமகனைவிட மாட்டானப்பா
கஷ்டமதுவந்தடைய கவுறவர்க்கு
காலமிதுஉன்கருத்தை சொல்லுவாயே.

பலராமா வசனம

கேளும் தம்பி கிருஷ்ணமூர்த்தியே உனது இஷ்டவினோத மாகாதென்று அனேகவிதமான நன்மையான வசனங்களை எடுத்துச் சொல்லியும் கேளாகவுறவர்க்கு துஷ்டனுக்கு சிஷ்டைபரிபாலினமென்பது போலே திரும்பிவந்துவிட்டேன் அது துரியோதனனுக்கு என்ன பொல்லாத காலமோதெரியாது நல்லவசனங்கள் சொல்லியும் கேளாமல் மகனை சிறை விடமாட்டேனென்று பிடிவாதம் செய்துவிட்டான் இனி உன் கருத்துபோலவே தம்பி கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

கண்டுமொழிதமயனுமே கூறக்கேட்டு
காலருத்திரனைப்போல் கண்சிவந்து
கண்டுடனே சிலைவாளும் சூலமேந்தி
சதுரங்கப்படையுடனே ரததிலேறி
கொண்டலிடிபோலே முறசுபேரியாட
குருகுலத்தைஇன்றோடே அழிப்பேனென்று
சண்டைசெய்ய அஸ்தினாபுரியைநாடி
தமயனுடன்சமர்புரிய வருகின்றானே.

கிருஷ்ணன் சண்டைக்குப் போகிற தரு

சண்டைக்குநடப்போம் வாருங்கள்
நல்ரதகஜதுரகபதாதிக ளுடனே சண்டை
சண்டைக்குநடப்போம்வாரும் தனியுக்கிறசேனைமன்னர்
அண்டரண்டந் தானடுங்க
அதிரவே முரசுபேரி
முடுக்கு-அரிய துரியபதியவன் மனதுந்துடிக்கத்தெரிய
அரசர்வந்துவிருதுகள் பிடிக்க சண்டை

அஸ்தினாபுரியை யழிப்பேன்நல்ல
அதிவிதமாகிய கதிரொளிமணிமுடி
அரவக்கொடியை அறுப்பேன்
கஸ்தியடையமர் கலங்கிப்பயந்தோடவே
அஸ்திரமதனைப் பூட்டி
அரிந்துநாமுமே சாட
முடுக்கு-அண்டரண்ட நவகண்டம்நடுங்கவே
எண்டிசைராசரும கண்டுமேவணங்க சண்டை

சித்திரரதத்திலேற்றியே நல்லதிடமுடன்
படைகளை அடவடவாக
ஜெயம்ஜெயமென்று கூறியே
சுற்றிலும் அணியணியா துரைகள்மகிழ்ந்துநாட
சத்தியவாசகதேவர் தவமுனிவோர்க்கொண்டாட
முடுக்கு-தாரசின்னமுடன் பூரிபேரிகை
ஆரவாரமுடன் வீரியமீறி சண்டை

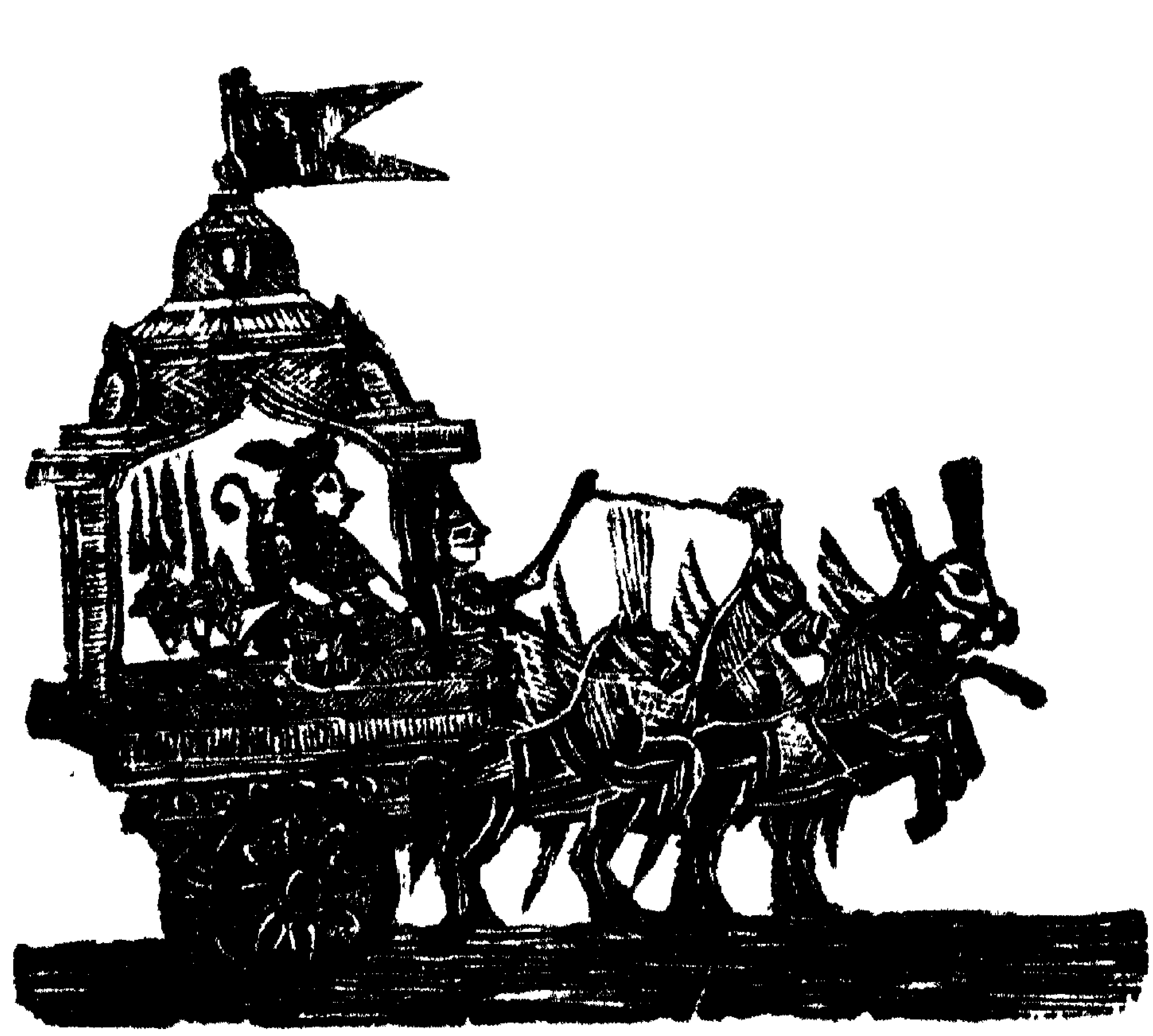

கெருவமிகப் படைத்தானே
சிறுவனைப்பிடித்தவன் துரிதமாசிறையில்
கெம்பீரமா யடைத்தானே
அரிவேகவனுமென்று அவனிக்கதிதந்தானே
அரிவும்பதிலில்லாமல் மதிக்கேடதினமேதோ
முடுக்கு-மெத்தைதமேடைகள் யதமதாசாட
பத்தியோதிரிகள் சிதறியோட சண்டை

கிருஷ்ணன் வசனம்

வாருமப்பா சுகசாரணா நாம் சமருக்கு வந்திருப்பதாக துரியோதிரனுக்கு தெரிவித்துவாரும் பிள்ளாய் சுகசாரணா.

சுகசாரணன் துரியோதனனுக்குச் சொல் வசனம்

கேளுமையா துரியோதன மகாராசனே ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியும் பலராமனும் நால்வகைசேனையுடனே தங்கள் பேரிலே சமருக்கு வந்து இருக்கிறார் துரியோதன மகாராசனே.

துரியோதிரன் விருத்தம்

கண்டுமொழிசாரணனும் கூறக்கேட்டு
கடுகடுத்துசகுனிகர்னன் தன்னைநோக்கி
இன்றுபகைகொண்டுவந்த மாயன்தன்னை
இச்சையுள்ளசம்மந்தி என்றெண்ணாமல்
துண்டுதுண்டாபடையெடுத்து வாட்டவேண்டி
துரிதமுடன்படைக்கூட்டி ரதத்திலேற்றி
தெண்டுடனே தனுவாளும் பலமும்தாங்கி
சதுருடனேசமர்புரிய வருகின்றானே.

சூரியன் தரு சண்டைக்கு பயணம்

அண்ணா சகுனிமாமா வாரும் இந்த
அமர்களந்தன்னிலே என்வீரம்பாரும்
அண்ணுபடைத்தன்னை கூட்டும் இந்த
நமனுநடுநடுங்க சண்டாளவைநாட்டும்
ரணபேரிஜெயபேரி மீட்டும் இந்த
நானிலமறியவே என்வீரம்காட்டும்
இணையில்லாவீரர் வாட்டநம்மை
இந்திரதேவரும் கண்டுகொண்டாட
நவரத்தினரதத்தின் மேலேறி
ராஜராஜரெல்லாம் வந்திடமீறி
புவனத்தில் திவ்யரென்னை நல்லபொன்முடி
பூஷணந்தக தகவென்ன
வெண்ணைத்திருடுங் கிஷ்டனைக்கண்டு
வீரியமரிந்திட வேணுமேயின்று
பெண்ணைத்திருடுங் கள்ளனுச்சே இப்போ
பிலங்கொண்டு சமருக்கு
வந்திடலாச்சே அண்ணு

சூரியோதிரன் விருத்தம்

அருந்தவபயத்தால்வந்த அழகுள்ளமகளும்வாடி
வருந்தியேநோகச்செய்த மகனுக்குசேனைசூழ
பரிந்துமேவந்து உந்தன் பலமதையறியவேண்டி
தெரிந்திட எனதுகையில் சிறையினை எடுத்திட்டானே.

வசனம்

கேளும் யாதவகிருஷ்ண எனது தவப்புத்திரியான லக்ஷ்மண தேவியைவாடி தனிக்கும்படி பங்கம்செய்ய உன்மகனுக்கு யறிந்து வந்தமையால் உன்சமர்த்தை அறியவேண்டியபடியால் என்கை யில் தனுவெடுத்தேன் எதிர்த்து நில்லடா கிருஷ்ண.

கிருஷ்ணனுக்கும் சூரியனுக்கும் சண்டை

கிருஷ்ணன் தரு

துஷ்டனே உன்னிட கெருவத்தையடக்குவேன்
துடுக்காபேசாதே வெகுமுடுக்காவீசாதே
துறகபதாதியை அதமதுசெய்வேன்
துணிந்து வில்லெடுத்தேன் சூரியா

சூரியன் தரு

எடுத்தேன் அஸ்திரம எமகிரிடுங்க
எளிதமாசாது சும்மாவாலிதம்யோகாது
எங்கும் நிறைந்திட பாணமெடுத்தேன்
இதுவிதியோ கிருஷ்ண மடிய இதுவிதியோ எடுத்தேன்

கிருஷ்ணன் தரு

மடித்தபடைகளை மறலிக்கிரையாய்
மதமதையொழிப்பேனே வந்தவிதமதையொழிப்பேன்
மாறுவீரியம் பேசவும் வுந்தன்வல்லமையறியேனே
தூரியாவல்லமை யறியேனே தூரியா மடிந்த

தூரியன் தரு

வல்லமையுண்டு மாடுகள் மேய்க்கும்
மதியாமல் பேசாதே வெகுதூரிதாய் வீசாதே
மண்டலாதிபதியாகிய எந்தன்வல்லமையறியாயோ
கிருஷ்ணவல்லமையறியாயோ கிருஷ்ண வல்லமை

கிருஷ்ணன் தரு சண்டை

அரியுமடங்கிய யானைக்கஞ்சுமோ
அடாவேறன்தீறுநல்ல செம்மடகுலதீராய்
அதலசுதலபட அஸ்திரமெடுத்தேன்
அரியோசேதி தூரியாதெரியாயேவிவரம் அறியு

தூரியன் தரு

சேதிகளொன்றும் தெரிந்திடாமலே
தீறம்கொண்டாலே வெகுசூரம்கொண்டாலே
செயம்பெறுமல்பயந்திடுவேனே சித்துவித்தைகாட்டாதே
நீசித்துவித்தை காட்டாதே சேதிக

கிருஷ்ணனு தரு

காட்டியமோகன அஸ்திரமெடுத்தேன்
கண்டுமே ஓடாதே பயங்கண்டுமே வாடாதே
கணக்கில்லாமல் பாணம்வருகுது
கவுறவனேபாரும் தூரியாகவுறனேபாரும் காட்டிய

தூரியன் தரு

பாருமென்னிடசவுரியதீரம் பாணமெடுத்தேன்
பயந்தோடவிடுத்தானே பம்பரம்போலே
ஆடிய உங்களைப்பறக்க அடிப்பேன்
கிருஷ்ணபறக்க அடிப்பேனே பாருமென்

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

பூதகிகடகாசூரன் பாவிகஞ்சாரிஷபாசூரன்
தீதக அரிஷ்டாசூரன் தேனுகண்பவுண்டாசூரன்
சாத்தகமில்லாகஞ்சன் தனையெல்லாம்படித்தே எந்தன்
தேதிகளறிந்திருந்தும் தீறங்கொண்டறிகிலேனே.

வசனம்

கேளும் திரியோதன நான்சிறுகுழந்தையா இருக்கும் காலத்தில் கஞ்சன் என்னைக்கொல்லும்படியாய் அனுப்பிவைத்த பூதகி கடகாசூரன் ரிஷபாசூரன் தேனுகண்டபவுண்டன் முதலானவரையும்மடித்து நல்லம்மானாகிய கஞ்சனையும் மடித்து என்னைப்போல ரூபம்கொண்டுவந்த பவுண்டிகனையும்மடித்து இதுகளெவ்லாம் அறி

ந்திருந்தும் என்பேரில் எதுத்து வந்தது இன்னதென்று அறிகி லேன் துரியோதனா.

துரியன் சண்டை தரு

வெண்ணைத்திருடி என்றுகண்டேனே
இதோவில்லைவாங்கி சரம்கொண்டானே
பெண்ணை திருடவந்த பிள்ளையைவிடுவேனோ
பிரட்டுக்குமுரட்டுக்கும் நான்விசனப்படுவனோ
பேயனேவந்த ஆயனே சற்றுஞாயமறியாமல்
மாயனே வீசுறாய் வெண்ணை

கிருஷ்ணன் தரு சண்டை

கெட்டிக்காரதனம் சொல்லவோ
மெத்தகெட்டிமெத்தவீரியம் வெல்லவோ
வெட்டிகெலிக்காமல் விடுவேனோ
உங்களைவிமலவன் வந்தெதிர்த்தாலும்
வெய்வானோ உந்தனை
வெரியனேகெட்ட துரியனே உந்தன்
பெரியதனங்க ளெல்லாம்
தெரியும் தெரியும் வாடா கெட்டிக்

துரியன் தரு

மருடத்துரைகளென்று கண்டுமே
மெத்தமதிகெட்ட சவுரியம்கொண்டுமே
பகடியெய்யவேண்டி படைக்கூட்டிவந்தாயோ
பாலனைசிறைவைக்க மனம்மெத்தநொந்தாயோ
பதறவேசேனை சிதறவேமிக்க
உதிரம்பூமி அதிரக் கணைத்தேடுத்தேன் மருடத்து

கிருஷ்ணன் தரு

தேவரேடுங்க சரம்தொட்டேனே
உந்தன்சேனைசிதரியோட விட்டேனே
தாவும்பரியும் சாரதியுமாக
சல்லடைக்கண்போலே துளைத்தேனே
மனம்நோகவே சாடவே எல்லாம் ஓடவே
நீயும்வாடவேநான்வகைதேடாமல் விடுவேனோ தேவரேடு

துரியன் - கந்தார்த்தம்

சரமதுவிட்டபோது சராசரபுவிகளஞ்ச
திரமதுகொண்டுமீறி சேனையும்தத்தளிக்க
உறமதுகாணநாங்கள் ஒருமிக்கசரங்கள்பூட்டி.
பரமனுமதிசயிக்க

தரு

பஞ்சுபஞ்சாக வடிப்போம்
சேனைகளெல்லா மிஞ்சியே
விழவே இடிப்போம் பஞ்சாயுதனே

நீயும்பார்த்து நடுநடுங்கி
மிஞ்சாமல் அடங்கிட மீதுசரம்தொடுத்தேன் பஞ்சு

கிருஷ்ணன் கந்தார்த்தம்

எடுக்கவேசரங்கள்மீறி இவர்கள்சம்மந்தியென்று
ஒருக்கமாய் இருக்கக்கண்டு ஒங்கியேசரங்கள்பூட்டி
விடுக்கவே இவர்கள் தன்னை.வெல்லவேமனதிலெண்ணி
கடுக்கெனகோபமீறி

தரு

சக்கரம்தனை யெடுத்தேன்
மருகனென்று மிக்கவேயறவிடுத்தேன்
திக்குதிசைநடுங்க தேவர்கண்டு ஒடுங்க
உக்கிரகோப முடனே யோங்கிவிடுத்திடவே சக்கரம்

பலராமர் விருத்தம்

சக்கரத்தைமாயவனும் எடுக்கும்போது
தடுத்திடவேவேணுமென்று பலராமர்தானும்
அக்கரையாயோடிவந்து முன்னாலேநின்று
அப்பனேபதராதே என்றுசொல்லி
தக்கப்பலமுள்ளவனோ துரியராசன
சரியானோநமக்கெதிரி யவனோதான்
பக்குவமாகேளென்று பிரியவார்த்தை
பகருவார்பலராமர் பகருவாரே.

பலராமர் வசனம்

இவ்விதமாக கிருஷ்ணமூர்த்தி சக்கரத்தை யெடுக்கும்போது பலராமர் தடுத்து சொல்லுகிற விதங்காண்க.

பலராமர் தரு

பதறாதேபதறாதே கரியமேனியனே
நீபதறாதே பதறாதே
எதிரிகள் இவர்கள்தானோ என்னையித்தியம்நில்லும்
உதவாது துரியன வீணாகாமல்
முடுக்கு - விந்தையாகிய நந்தகோவிந்தன்

துரியன் தரு

மடிந்தாலும் இவர்களாலே மடிவேனோ
சொல்தவரினாலும் விடுவேனோ
கடிந்தாலுமிவர்க்கஞ்சி கதிர்முடி தாழ்வுண்டோ
இடித்தாலும் இந்த அண்டம்
எனக்குண் டாமோ
முடுக்கு - எப்படி தம்பியே செப்பியேபெரிதா
இப்படிசொல்லவும் போமோநாங்கள் மடிந்தா

பலராமர் தரு

பெண்ணுலே வெகுபேர்கள்
குலமழிந் திருக்கிறார்
எண்ணமல்வெகுவீரம் யெடுத்துபேச
உமக்குநண்ணு இருக்கவில்லை ரூசதன்மையிதுவோ
முடுக்கு – நல்லயென்னிட செல்வனே
மதியேவல்லமை ஒருமொழி
சொல்லாதே சொல்லும் பெண்ணு

சூரியன் வேறு தரு

விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்
ஏதுசொன்னலும் பத்திரன்தன்னை விடமாட்டேன்
திடமாக நீங்கள் என்னை
செய்யாதெல்லாம் செய்யுங்கோள்
படகலமாறுக்கோ பார்க்கலாம் இதுவேளை
முடுக்கு - பாசமாகவந்துமே பக்ஷமும்மாமா
கூசவுமில்லையே தேசமும்மறிய விடமாட்டேன்

பலராமர் விருத்தம்

எங்களிடதன்மைதன்னை யோசிக்காமல்
எடுத்துரைத்தவார்த்தையெல்லாம் மிகழ்ந்துவிட்டாய்
திங்கள்குலவீரியனை கொண்டோமிப்போ
சீருன அஸ்தினு புரியைதூக்கி
கெங்கையிலேகாய்ந்திடுவேன் பாருமென்று
கடுகடுத்துபூமியெங்கும் அதிரத்தாண்டி
அங்கமெலாம்துடிதுடிக்க தென்பாலோடி
ஆயுதத்தைபூமியிலே நாட்டினுரே.

வசனம்

இவ்விதமாக பலராமர் சூரியோதனனுக்கு பலவாராக சாம்புவதேவனை சிறைவிடச்சொல்ல அவனும் விடமாட்டேனென்று சொல்ல அப்போது பலராமருக்கு கோபம் பிரவேசித்து தன்கையில் இருக்கின்றகலப்பை ஆயுதத்தை எடுத்து பட்டணத்திற்கு தென்பாரிசமாய் நாட்டி சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

அஸ்தினுபுரியை யடியோடெழுப்பி
ஆட்டித்தூக்கினேன் ஆலாயுதம்
நாட்டித்தூக்கினேன் மடமடென்று
கிளப்பினத்தை மாய்த்துவிடுவேனே
கெங்கையில் சாய்த்துவிடுவேனே
கொலுவைநாட்டி ஆட்டிநகரை
குலுங்கியோடவே சனங்களும்கலங்கியோடவே

குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டாரே
சனங்கள்பாச்சலிட் டாரே

தொகையறா

திடுக்கிட்டுசனங்களெல்லாம் தென்புறநகரமிக்க
நெக்கிட்டுகிளம்பும்போது நெடியமாளிகையும்சாய்ந்து
மக்கிடபோதுமன்னன் பலராமர்பாதம்வீழ
இக்கிட்டைதீருமென்று எல்லோருந்துதிக்கின்றாரே.

சூரியன் தரு

ஆதிமாயா அரிமுகுந்தா என்னசெய்குவோம்
அபயமுந்தன்திருவடிக்கு அய்யாவந்தனம்
வேதனையைத்தந்தீரே விமலநாதனே
மெய்யர்பலராமசுவாமி அய்யாவந்தனம்

காட்டிகொழுகை மாட்டி
நீரேநகர மழிக்கவே
நல்லதல்லவே கோபம்ரக்ஷித்தாளுவாய்
கோட்டைகொத் தளமெல்லாம்
குலுங்கியாடுதே குற்றம்பொருத்து ஆண்டருள்வாய்
கோடி வந்தனம்

சொன்னபுத்தி கேளடாமூடா
பாவிநாங்களே சோருதையோ
எங்களாகுவிகாகு மையனே
என்னகுற்றம் செய்தபோதிலும்
இந்தவேளையில் எண்ணலாமோ

தன்மகிமை யாறறிகுவார்
அலையுதையோ சனங்களெல்லாம்
நீலநாயகா ஆதரித்து ஆளுமையா
அழியாது இந்தகீர்த்தி
கலகலத்துமேபட்டணம் கவிழ்ந்துபோகாதே
காரும்கிருபைப்பாரும் யேழைமீதில்

பலராமர் விருத்தம்

அரிமுகுந்தாவென்று அனைவரும்சிரசின்மீதில்
கரமதுகூப்பிவந்த கவுறவர்பிழைபொறுத்தோம்
திறமதுகீர்த்தியோங்கி தென்புறம்உயரவிட்டேன்
வரமதுதந்தேன்வாழ்க மைந்தனையழைத்திடாயே.

வசனம்

வாரும்பிள்ளாய் கெவுறவர்களே நீங்கள் சிரசின்மீது கரங்குவித்து துதித்தபோதே கோபமாறி இரக்ஷித்தோம் இந்த கீர்த்தி

எப்போதும் அழியாது அஸ்தினாபுரி தென்பாரிசம் உயர்ந்துபோகும்படி நாட்டினேன் குமாரனை யழைத்துவாரும் துரியோதனா.

குடிகள் விருத்தம்

அஸ்தினாபுரியிப்போது அடியோடேகவிழ்ந்துபோகும்
கஸ்திகளடைந்தால்நீயும் காருத்தன்புதல்வன்றன்னை
விஸ்தாரமாஎண்ணமல் விட்டிடுவாயிப்போது
அஸ்தியாயிருக்கவேண்டாம் அருகினிலழைத்திடாயே.

வசனம்

கேளும் துரியோதனமகாராஜனே ஸ்ரீ பகவானுடைய பிள்ளையை சிறையிட்டபடியினாலே நமது பட்டணத்திற்கு கெடுதி நேரிட்டது சாம்புதேவனை அழைத்துக்கொண்டுவாரும் மகாராஜனே.

குடிகள் தரு

விட்டுவிடுஞ்சிறையை ராஜனே
விட்டுவிடும் சிறையை
விட்டுவிடுமிதனால் நஷ்டம்வரும்
நமக்குபொட்டான தோடிவந்து
திட்டமாயுரை செய்தோம் விட்டு

பிடிவாதங்கள்சொன்னால் பிழைவந்துநேர்ந்திடும
விடுவாய்சாம்புவன் தன்னை வண்பழிநேர்ந்திடும்
ஆண்பிள்ளைக்கழகாக தாமிஷம்செய்யாமல்
சனுதியா விடுவாய் விட்டு

அபகீர்த்திக்கிடமாகும் அரசரெல்லாமநகைப்பார்
விபரீதம்வருமுன்னே விடுவாய்சாம்புவன் தன்னை
வேந்தனைசொல்லது சாந்தகமென்றுமே
மான் ஆவிர் மகனையும் மரிக்காமல்விடுகுவாய் விட்டு

வசனம்

கேளும் திரியோதனமகாராஜனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய பிள்ளையை சிறையிட்டபடியினாலே நமது பட்டணத்திற்கு கெடுதியுண்டாய்விட்டது உனது குமாரததியும் பாதகாணிக்கையாக வைத்து சாமபுவதேவனை சிறைவிடும் திரியோதனா.

சூரியன் வசனம்

அப்படியே உங்கள்மனதுபோலவே நடத்திக்கொள் குடிகளே.

பொது வசனம

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவனை சிறைவிடுத்து லக்ஷ்மணதேவியுடன் இருவரும் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

விருத்தம்

உலகமெங்கும்மதிசெயிக்க யுகநதுமேசிறைபற்றி
பலபலமணிகள்பூண்டு பாங்கியர் அலங்கரிக்க
கலைகலென்றதிரதண்டை சாமசுந்தரனுமெச்ச
நலமிகுசாம்புவதேவன் லக்ஷ்மணாதேவிவருகின்றுளே.

தரு

மதிகுலத்துரியன்செல்வி — மாயன்மைந்தன்
சாம்புவதேவன் — எதிரில்ரதிமன்மதனைபபோலவே
இருவரும் — வநதாா
சித்திரபணிகளெல்லாம் — திரேகமெங்கும்
தான்மறைக்க — எத்திசையும்தான்நடுங்க
இருவரும் — வந்தார்
கந்தமலர்மாமணிகள் — காந்தியும்பளபளென்ன
சந்தனசவ்வாதுபூசி — சம்பிரமாய்வந்தார்
மன்னமன்னர்கன்னியர்கள் — மின்னலொளிவாசோந்தி
மேனிப்பிரகாசம்போலவே — விளங்கவேவந்தார்

துரியோதிரன் விருத்தம்

உன்னிடமானதேவா உரியமைந்தனையும்விட்டு
தன்னகரில்லாஎந்தன் தவத்திருல்வந்துதித்தகன்னி
என்மகளையானும் காணிக்கையாகவைதேதன
இன்னமும்பரிதேருனையிதை எல்லாங்கைகொள்வீரே.

வசனம்

கேளும் தேவாதிதேவனே தாங்கள் குமாரனையும் விடுத்தேன்
எனது குமாரத்தியை பாதக்காணிக்கையாகவும் லக்ஷம் யானை

லக்ஷம் குதிரை லக்ஷம்தேர் பதினாயிரம் தோழிப்பெண்கள் இதுக ளெல்லாம் கைக்கொள்ளும் நமஸ்காரஞ்செய்தேன் கர்த்தனே.

கிருஷ்ணன் தரு தர்க்கம்

எடையருக்கானசேனை யேதுக்குபோகச்சொல்லும்
மடமயில்உந்தன்மகள்வரலாமோ எங்கள்பின்னே
முடுக்கு-மதிகுலமாளும் துரியனேகேளும்
ஜெகதலமறியவே உன்மகள்வேண்டாம் எடை

துரியன் தரு

மாமாசம்மந்திமுறைவரிசை தப்பிஉன்னை
வாயினால்பரியாசவார்த்தை சொன்னேன்
முடுக்கு-மாதவனேநீகூளைதஎண்ணாதே பாதமே
பணிந்தேன்நாதனே பாரும் மாமா

கிருஷ்ணன் தரு

எட்டிப்பார்த்தால் குடுமிஎட்டாவிட்டால்காலை
அட்டியில்லாமல்பிடிப்பாய் அரவத்துவசாநீயும்
முடுக்கு-ஆண்பிள்ளைஎன்றமே வீம்புகள்பேசியே
வீண்பழிநேர்ந்திட தீம்புகள்செய்தாய் எட்டி

துரியன் தரு

சீதாராமாதவாசெய்த பிழைபொருத்தும்தேவனே
எங்கள்மேலேபிரியம்வைத்து ரக்ஷிப்பாய்
முடுக்கு-பேதகமாகதேவனே நீரும்
சாதனைசெய்வது ஞாயமுமல்லவே சீதாராமா

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

எப்படிக்கியுரைத்தாலும் துரியபூபா
என்மகனுக்குன்மகள்மேல் இச்சையில்லை
தப்பிதமென்றெண்ணாமல் உந்தன்பெண்ணை
சரியொத்தராஜனுக்கு மணமேசெய்து
ஒப்புறவாய்காத்திருந்து சுதனைக்கூட்டி.
ஊருக்குப்போக விடைதருகுவீரே.

வசனம்

கேளும் திரியோதனா நீர் என்னசொன்னபோதிலும் உன்னு டைய குமாரத்தி எங்கள் குலத்திற்கு யோக்கியமில்லை உன்னைப் போலே சரியொத்த ராஜனுக்கு மணஞ்செய்து சந்தோஷமாய் வாழ்ந்திருங்கோள் நான்போய் வருகிறேன் விடையளித்து அனுப் பும் திரியோதனா.

துரியன் தரு

உந்தன்மகன் தொட்டபெண்ணை
எந்தராஜர் கொள்வார்
ஓதுவீர்நன்று யோதுவீர் உந்தன்

கிருஷ்ணன் தரு

எந்தன்மகன் உன்மகளை
செய்ததென்ன எந்தனுக்கு சொல்லுவாய்
நீயும்சொல்லு வாய் எந்தன்

தூரியன் தரு

சிறையெடுத்து தேரிலேற்றி
சேனதூரம் போய்விட்டானே
தேவரே கிருஷ்ணதேவரே சிறையெடு

கிருஷ்ணன் தரு

தேரிலேற்றி போகையிலே
செய்ததென்ன உன்மகளைசெப்புவாய்
நீயும்செப்பு வாய் தேரிலே

தூரியன் தரு

செய்துவிட்டானென்று மில்லை
தேசமெங்கும் தானறிந்து
போச்சுதே தெரிந்துபோச்சுதே செய்

கிருஷ்ணன் தரு

போனவழியை விடாமல்
ஆணவமாய் சிறையிட்டாய்
அடித்தாயே சிறையடைத்தாயே போன

தூரியன் தரு

தெரியாமற் செய்தபிழை
தேவரீர்பொறுத்தருள வேணும்
காக்க வேணுமே தெரியா

பலராமர் விருத்தம்

மாயவனும்சம்மதிக்க மாட்டேனென்று
வம்புசெய்யும்போது பலராமர்கண்டு
நீதநல்லதூரியனுமே தம்பிகேளும்
மிகவாதுபோதும்
மரியாதையல்லையவன் மகளைத்தள்ள
வேதங்கள்முழங்கிட சாம்புவனுக்கு
விவாகமதுதானடத்த வருகுவாயே.

வசனம்

கேளும் தம்பி அந்த தூரியோதனன் அப்படிக்குத் தெரிந்தவனல்ல ஒருவர் புத்தியை கேழ்க்கிறவனுமல்ல அதினாலே யவனுக்கு வந்தபங்கம்போதும் இனிமேல் வந்தகோபத்தை மாற்றி சாம்புவதேவனுக்கு விவாகம் நடத்தும்வழி தேடவேண்டும் இருவரையும் தேரிலேற்றிக்கொண்டு நடப்போம் கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக லக்ஷ்மணாதேவியும் சாம்புவதேவனையும் ரதத்திலேற்றிக்கொண்டு துவாரகாபுரி நடக்கிற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணன் தரு

நடந்தார்பாரீர் துவாரகைக்கு
நடந்தார்பாரீர் நடந்தார்

அஸ்தினாபுரம் நகரந்தனைக்கடந்து
அடர்ந்த மலையும்நாடும்
ஆறுநதி கடந்து நடந்தார்
சாம்புவதிருமாரன் தன்னை
ரதத்திலேற்றி வீம்புபேசியே
துரியன்மெல்லி மகளும்கூட நடந்தார்

நாகசின்னமுறசுட வல்லபம்பைபேரிகை
ஏகமாய்முழங்கிட எல்லோருமாகவே
நால்வகைசேனையும் ராசர்களும்விழ
ஆலவட்டங்கள்வீச அணியணியாகவே நடந்தார்

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவனையும் லக்ஷ்மணா தேவியும் சகல ராஜவர்க்கத்துடனே துவாரகாபுரிக்கு வந்து நல்லசுபமுகூர்த் தத்தில் இருவருக்கும் முகூர்த்தம்செய்து வந்த ராசர்களுக்கு விருந்து முதலானதும் நடத்திவிட்டு அவாளவாள் இருப்பிடம் போய்சேர விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு இருவரும் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்களையா சுவாமி.

வாழி விருத்தம்

அருமறையோர்தான்வாழி அரசர்கள்வாசிப்போர்வாழி
தெய்வமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்வாழிதரணிவாழ சற்குருவாழி
சதுர்மறைமுனிவர்வாழி மருவுவானமேகமாருமழைபொழிந்
தோங்கவாழிதுருபதன்மகள் பாஞ்சாலிசூழசபைவாழிதானே.

இந்தக்கதையை படித்தோர்களும் ஆடினோர்களும் கேட்டோர் களும் எழுதினோர்களும் சாலோக சாமீப சாயுச்சிய நாலாம் பதவி யை யடையக்கடவது. சுபம்! சுபம்!!

மங்களம் சுபமங்களம் மங்களம் ஜெயமங்களம்.

இலக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடு நாடகம்
முற்றிற்று.

pa.r Issue Card No. Q. H. ... S. 259 (9-5-50) 1000 Cps.